Nr. 7. Wtorek, 11. Stycznia 1887. Rok 77.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue des St·Peres 84

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 złr., **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 złr.**, miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **poczta 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcya „Gazety Lwowskiej“ pragnąc wprowadzić w dziale fejletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozawiązywała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa. W roku bieżącym rozpoczniemy druk nowej powieści historycznej Zygmunta Kaczkowskiego p. t.

„Olbrachtowi Rycerze“

a prócz tego utworu znakomitego pisarza, zamieszczać będziemy liczne i wyłącznie tylko oryginalne obrazki, szkice i nowelle zaszczytnie znanych w literaturze autorów, jakoto: Piotra Jaxy Bykowskiego, Kazimierza Chłędowskiego, baronowej Hagen (Alces), Hajoty, dr. Antoniego J., Zygmunta Sarneckiego, A Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i wielu innych.

W „Przewodniku naukowym i literackim“, dodatku bezpłatnym do *Gazety Lwowskiej*, obok rozpraw literackich i szkiców historycznych, pióra znanych na tem polu badaczy i pracowników, rozpoczniemy już w pierwszych zeszytach 1887 r. druk pracy dr. Antoniego Małeckiego p. t. „Przyczynki do historyi społeczeństwa polskiego“.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa poleciła do użytku c. k. akademickiego gimnazyum nowe przerobione wydanie książki pod tytułem: „Dr. Eugenija Janoty knyżka dla wprawy w jazyci nimeckim pryznaczena dla I i II klasy szkił gimnazyalnych piśla tretioho poprawnoho wydania perełożyw na jazyk ruskij Ambrozyj Szankowskij — druhe pererobłene i poprawłene wydanie. Cina 1 złr. 30 kr. u Lwowi 1886.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.
We Lwowie, 23 grudnia 1886.

Ogłoszenie.

Z końcem grudnia 1886 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według regestrów, prowadzonych w uprzyw. austryacko-węgierskim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecznych, a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną zł. 4.250, t. j. w wal. austr.	4 462 zł.	50 ct.
b) opiewających na w. a.	67,817.700 zł.	— ct.
Razem .	67,822.162	50 ct.

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisye kontroli not państwa, a mianowicie:

jednoreńskowych	69,287.610	
pięcioreńskowych	116,243.045	
pięćdziesięcioreń.	158,645.900 zł.	ct.
razem .	344,176.555	—
w ogóle .	411,998.717	50

Wiedeń, 4 stycznia 1887.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Dr. Franciszek von Szrom,
prezydent.
Dr. Ernest Hauswirth.
członek komisyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 stycznia.

Parlament niemiecki przystępuje dzisiaj do drugiego czytania projektu wojskowego, a okoliczność, że w przededniu tych rozpraw przybył do Berlina ks. Bismarck, spotęgowała zainteresowanie, jakie budzi się dla dyskusyi nad przedłożeniem wojskowem nawet po za granicami cesarstwa niemieckiego. Wiadomym jest los pomienionego przedłożenia w odnośnej komisyi parlamentarnej. Większością czterech głosów odrzucono zupełnie paragraf pierwszy, domagający się, aby nowa ustawa wojskowa obowiązywała na lat siedm; paragraf drugi, normujący siły zbrojne, zmieniono w ten sposób, iż od 1 kwietnia 1887 r. armia ma liczyć 518 batalionów piechoty, 465 szwadronów kawaleryi, 31 bateryj, 19 batalionów pionierów i 18 batalionów trenu, nadto zezwolono na utworzenie 16 nowych batalionów piechoty, lecz tylko na czas do 31 marca 1888; inne wreszcie paragrafy projektu zmodyfikowano także, i to zupełnie nie po myśli zarządu wojskowego. W sprawozdaniu komisyi, rozdanem na sobotniem posiedzeniu parlamentu, podniesiono, iż wśród dyskusyi ogólnej minister wojny i komisarze rządowi złożyli wprawdzie wyjaśnienia ze stanowiska politycznego i wojskowego, lecz nie w takich rozmiarach, aby mogły one przekonać większość komisyi o nieodzownej potrzebie znacznego powiększenia sił zbrojnych na dłuższy przeciąg czasu; zarząd wojenny starał się tylko wyjaśnić, że stosunki rozwoju rossyjskiej i francuskiej armii wymagają koniecznie powiększenia pokojowej i wojennej stopy wojska niemieckiego.

W kołach rządowych i prasie oficyalnej zaznaczają z niezwykłą stanowczością, iż rząd nie da się nakłonić do jakichbądź ustępstw, lecz domagać się będzie ostatecznie przez usta księcia kanclerza przyjęcia projektu wojskowego w pierwotnej jego formie. Chociaż pewnem jest, iż ostateczna decyzya będzie zależeć od zachowania się centrum, a przeto stronnictwa, którego reprezentanci w komisyi, z p. Windthorstem na czele, nadali kierunek głosowaniu, to przecież przypuszczają, iż w pełnym parlamencie może się znaleźć, pod wpływem przemówienia ks. Bismarcka, pewna liczba posłów centrum i frakcyi wolnomyślnej, którzy zdecydują się odbiedz w tym wypadku od swoich chorągwi i dadzą się nakłonić do głosowania za przedłożeniem rządowem. Tak, jak dzisiaj rzecz się przedstawia, rząd potrzebuje dla odniesienia zwycięstwa 40 głosów z po za konserwatywnego i narodowo-liberalnego obozu, a prasa oficyalna wyraża nadzieję, iż gdyby nawet nie osiągnięto porozumienia z centrum, znajdzie się w ostatecznym razie odpowiednia liczba secesyonistów. Centrum gotowe jest podobno zezwolić na siły zbrojne w takiej cyfrze, jakiej domaga się projekt rządowy, a chce tylko aby rząd zamiast septenatu zadowolił się trzyleciem, wychodząc z tej zasady, że skoro okres prawodawczy parlamentu niemieckiego trwa trzy lata, nie można na czas dłuższy składać pełnomocnictwa w ręce rządu, ścieśniając tem samem atrybucye nowo wybranej Izby.

Jak twierdzą powszechnie, książę kanclerz zabierze głos zaraz przy drugiem czytaniu przedłożenia, a gdyby centrum wzbraniało się zejść z dotychczasowego stanowiska i odrzuciło septenat, wówczas zostałby niechybnie rozwiązany parlament i rozpisane nowe wybory pod hasłem potrzeby zabezpieczenia państwa przed grożącemi mu niebezpieczeństwami zewnętrznemi.

7)

ROK 1386.

III.

(Dokończenie.)

Gdy Krzyżacy podszepnęli Jadwidze, aby zażądała od Witołda trybutu z litewskich krain, żądanie to, zamiast spodziewanych zamieszek, doprowadza do uregulowania prawnopaństwowym traktatem stosunku Litwy do Polski, do pierwszej unii w styczniu 1401 r. Polska uznaje Witołda wielkim księciem Litwy, a po jego śmierci spada księstwo na Jagiełłę. Witołd ponawia przysięgę wierności, wraz z ogromną liczbą książąt litewskich i ruskich; Polska przyrzeka obronę Litwie i Rusi, tudzież, że na wypadek wcześniejszej śmierci króla, nie obierze następcy bez wiedzy Witołda i Litwy.

Z nową zgodą i unią władców i narodów nowa siła wstępuje w narody; zadrżał zakon niemiecki w swoich posadach, wyrzekając przeciwko haniebnym prawom, które sobie dyktowały narody, a które przecież miały na celu tylko zgodę i dobro wzajemne. Ponowienie unii w Horodle w 1413 r. daje narodom silną podstawę do podjęcia zadań europejskiej oświaty; braterskość szlachetnych, wspólność herbów mają silniejszym węzłem złączyć ludy, mają wkorzenić poczucie potrzeby obrony i rozkrzewiania zachodniej kultury. Wyszłe zwycięzko z ogniowej pod Grunwaldem próby, zaczęły narody głęboko cenić swój wzajemny związek, i jak mówi niemiecki historyk Caro, ponowiły go takim traktatem, jakiego napróżno przyszłoby szukać w dziejach całego świata. Potwierdzono przysięgą wzajemną jedność, nadano Litwinom przez owe herby piętno cywilizacyi, zdjęto z nich okowy niewolnictwa, nadano wolności szlacheckie na wzór polskich, zapewniono osobne parlamenta dla dobra narodów. Zaprowadzono we właściwej Litwie województwa i kasztelanie, zaszczepiając w ten sposób urządzenia polityczne polskie i tworząc zwolna podstawy do zbliżenia obu krajów do siebie pod względem społecznym i politycznym. Najsilniejszą dźwignię do połączenia Litwy z kulturą zachodu, religię katolicką, uznano za panującą.

Tym więc sposobem zbudowano najsilniejsze podstawy do związku i zbratania ludów; wypowiedziano zasady narodowości i katolicyzmu, dwie idee, w których geniusz polski najsilniej się objawił. W tych ideach szukać należy dźwigni zdumiewającego świat wzrostu Polski.

Unię horodelską podniósł Jagiełło wraz z Witołdem na jeszcze wyższy stopień wielkości, podjęciem prawdziwie olbrzymiego planu. Oto w tych czasach obejmuje Witołd władzą swą i wpływem całą Ruś północną i południową — do brzegów Czarnego morza na południe, na wschód sięgają jego granice tuż pod mury Moskwy, na północ Psków i Nowogród ulegają jego władzy. Kościół ruski podlegał metropolicie Moskwy, który własne korzyści mając na oku, nie dbał wcale o religię i nigdy się w kraju nawet nie pokazywał, obarczał zaś naród podatkami i opłatami, wysysając zeń bogactwa. Duchowieństwo ruskie na Litwie burzy się, widząc u siebie wcale inne przykłady postępowania łacińskich biskupów, a Witołd zwołuje biskupów do Nowogródka Litewskiego na synod, na którym zgodnie nastąpił wybór Grzegorza Zemblaka, Bułgara, na metropolitę kijowskiego. Co większa, biskupi jadą do Rzymu, aby dokonać unii kościołów; Zemblak podróżuje do Konstantynopola, aby dla idei unii pozyskać cesarza bizantyńskiego, zagrożonego od Turków, a chociaż usiłowania Jagiełły i Witołda nie były uwieńczone pomyślnym skutkiem, to jednak już sam pomysł olbrzymiego dzieła uwieńcza zasługi ich wiekopomną chwałą.

Ten serdeczny rys charakteru króla, ten gwałtowny pociąg do jednania i zespalania narodów i wiar znajduje dobitny wyraz w kwestyi husyckiej. Kiedy bowiem kościół potępił Husa a naród niemiecki ogłosił krucyatę na Czechów kacerzy, jedyny król w Europie, Jagiełło — jedyny naród jego dąży do tego, aby kacerzy drogą zgody i pokoju pojednać z kościołem. Nawet w obec samego Husa, zastrzegają się posłowie polscy, iż niezezwalają, aby wydany mu list żelazny cesarski był pogwałcony, opierają się wydaniu go na śmierć ogniową.

Jagiełło nie stawiał sobie idei zwalczania narodów, zawojowania cudzych ziem, wyrugowania wrogich słowiańskim ludom jego języków. Takie nawet zwycięztwo jak Grunwaldzkie nie przyprawia go o zawrót głowy wielkością znaczenia swego. Żadną ustawą nie zmniejsza on praw Niemców lub innych narodowości na wyłączną korzyść Polski — nie kala on imienia swego ustawodawstwem, przypominającem owe ustawodawstwo niemieckie Krzyżaków, nawet religii nie narzuca, która tylko moralną urasta siłą — dlatego za dni swoich doczekał się kompletnej ruiny zdradzieckiego zakonu — a syn jego patrzał, jak przeciwko własnej władzy powstali Niemcy w Prusiech, jak podnieśli bunt i zdradę przeciwko ciemięzcy zakonowi, jak witali jego, króla Polski, na swej ziemi, jako wybawiciela ojczyzny.

Prawnuk Jagiełły, Zygmunt-August, dokonał procesu zjednoczenia krajów i narodów ściślejszą unią lubelską 1569 roku uświęcającą nierozerwalność państw, wspólną elekcyę króla a zarazem W. księcia, wspólny sejm, monetę i traktaty, gwarantując zresztą Litwie odrębne rządy.

Zamykając rzecz o wypadkach, które tak ściśle związane są z przysięgą koronacyjną Jagiełły, o wypadkach, które są chlubą naszego narodu i cywilizacyi wszechświata, trudno nie zadać pytania — a któż to dokonał dzieła braterstwa narodów, języków, wiar i wyznań? Któż zahartował je na przyszłość nieśmiertelnym duchem, że z niejednej próby wyszła unia zwycięzko — któż zlał pomyślność i siłę na narody i powołał je do pracy zachodnich ludów Europy?

Król Jagiełło, jak sam w swej szczerości przyznaje, jest ubogi na duchu — prostak, który czytać nie umie, przy tem rubaszny, zazdrośny, podejrzliwy, oddany myśliwstwu, zaniedbuje nieraz ważne sprawy państwa; żaden promień geniuszu nie świeci nad jego głową, a nawet wdzięki korony polskiej nie nęcą go, gdyż trzykrotnie wciągu swego panowania chce ją złożyć wraz z berłem panom koronnym. Przy tem jest tak łatwowierny, iż ufa każdemu i staje

Dzienniki opozycyjne, przewidując taką ewentualność, zaznaczają, iż w tej walce wyborczej nie chodziłoby wyłącznie o projekt wojskowy, lecz mianoby na oku równocześnie pozyskanie takiej większości, która dałaby się użyć do przeprowadzenia dawniejszych planów rządowych, zmierzających do pozyskania nowych źródeł dochodu, w celu zaspokojenia wzmagających się ciągle kosztów wojskowych. Dzienniki opozycyjne przypominają, iż rząd nie porzucił dotychczas projektu monopolu okowity, gdyby tedy po rozwiązaniu parlamentu powiodło się przeprowadzić taką samą większość, jaka istnieje obecnie w sejmie pruskim, natenczas pomieniony monopol zostałby natychmiast zaproponowany i niezawodnie przyjęty. To samo mogłoby się stać także z monopolem tytoniowym. Lecz nie dość na tem. Wiadomo, iż stronnictwo konserwatywne próbowało już kilkakrotnie obalić prawo ogólnego głosowania do parlamentu i przedłużyć okres prawodawczy; zabiegi te jednak rozbijały się zawsze o koalicyę, złożoną z centrum, posłów wolnomyślnych, socyalistów i frakcyj narodowościowych. Gdyby tedy powiodło się obozowi zachowawczemu — tak rozumują pomienione dzienniki — uzyskać choćby na jeden okres prawodawczy stanowczą większość, wówczas stronnictwo to postarałoby się o to, aby w tym przeciągu czasu zapewnić powodzenie wszystkim swym ulubionym projektom.

Sprawy sejmowe.

(*Projekty ustaw rybackich*).

(Dokończenie).

Co do drugiego projektu ustawy o ochronie rybactwa na wodach krajowych, przedewszystkiem podnieść należy, że §. 5, w porównaniu z odnośnemi postanowieniami obecnie obowiazującej ustawy krajowej z 19 listopada 1882 r. Dz. ust. kr. nr. 57 ex 1886, wprowadza znaczne utrudnienie wykanania ustawy.

Kiedy bowiem obecnie, w myśl §. 12 powyżej powołanej ustawy, zakaz sprzedawania ryb, w pewnych okresach czasu i poniżej pewnej miary, jest ogólny i niezależny od pochodzenia ryb z tych lub owych wód, w przyszłości zakaz ten byłby ograniczony, mianowicie tylko do ryb z wód, podlegających administracyi kraju, sprzedaż zaś ryb w czasie ochronnym i poniżej oznaczonej miary z innych wód byłaby dozwoloną za okazaniem certyfikatu pochodzenia ryb. Projekt ustawy nie postanawia, kto ma wystawiać te certyfikaty, leży to jednak w naturze rzeczy, że przy wystawianiu certyfikatów zawsze przedewszystkiem chodzić będzie o zeznanie posiadacza wody zarybionej. Jeżeli tenże jest zarazem dzierżawcą wody, zostającej w administracyi kraju, to obejście ustawy jest całkiem ułatwione, nawet w tym razie, gdyby policya targowa tak ściśle była wykonywaną, jak to widocznie miano na myśli przy zaprowadzeniu takich certyfikatów pochodzenia.

Cofnięcie się wstecz pod tym względem, wobec postanowień obecnej ustawy, względnie więcej optymistyczne pojmowanie stosunków w kwestyi powyżej przedstawionej, tem więcej uderza, ileże odjęcie prywatnych gospodarstw rybnych na wodach bieżących własnej administracyi uprawnionych, do czego zmierza pierwszy projekt ustawy, opiera się na przeciwnem, t. j. niepomyślnem ocenieniu obecnych stosunków gospodarstwa rybnego w kraju i interesów prywatnych w tem gospodarstwie.

§. 8 przedstawia się jako zlanie postanowień §. 14 obecnie obowiązującej ustawy krajowej z 19 listopada 1882 r. z postanowieniami §. 7 ustawy państwowej z 25 kwietnia 1885 r., przyczem jednakże nie zostało uwidocznione to powtórzenie odnośnej części §. 7 ustawy państwowej.

§. 9 wychodzi znacznie po za ramy, zakreślone w §. 7 ustawy państwowej a pośrednio także w §. 8 projektu ustawy krajowej, gdyż orzeka bezwarunkowe zobowiązanie do urządzenia przepustów dla ryb w ogóle, podczas gdy §. 7 ustawy państwowej (§. 8 projektu ustawy krajowej) zawiera wyraźny warunek, że przez to inne użytkowanie wody nie ma być znacznie utrudnione.

Podobną uwagę nasuwa §. 12 i pierwsza część §. 13, przyczem także pominięto tę okoliczność, że §. 5 ustawy państwowej z dnia 25 kwietnia 1885 r. tylko warunkowo modyfikuje niekorzystne dla rybołowstwa postanowienia §. 19 państwowej ustawy wodnej z 30 maja 1869 r. Dz. ust. p. nr. 93.

Postanowienie §. 14 może się okazać niedostatecznem w praktycznem wykonaniu, gdyż z jednej strony, oprócz tamże podanych wypadków spuszczania wody, także w innych wypadkach okazać się może stosownem wczesne zawiadomienie o zamierzonem osuszeniu, z drugiej zaś strony jest rzeczą co najmniej wątpliwą, czy oznaczony termin minimalny 24 godzin — z wyjątkiem wypadków, połączonych z niebezpieczeństwem zwłoki — byłby we wszystkich wypadkach odpowiednim.

Ustanowione w §. 18 lit. *a* jako samoistna kara, czasowe lub stałe odebranie karty rybackiej, nie zgadza się ze stanowiskiem zajętem przez ustawodawstwo w analogicznych wypadkach na innych polach, n. p. na polu łowiectwa, chociaż tam pod rozwagę brane być muszą jeszcze dalej idące względy bezpieczeństwa publicznego.

Według obowiązujących ustaw o kartach myśliwskich, odjęcie karty myśliwskiej, jako samoistny środek zaradczy, ma miejsce wtedy, gdy wyjdzie na jaw okoliczność, która, gdyby zachodziła lub wiadomą była już przy ubieganiu się o kartę myśliwską, byłaby jej wydaniu, w myśl ustawy, na przeszkodzie stanęła. Zresztą odebranie karty myśliwskiej albo wcale nie ma miejsca, albo następuje obok innej samoistnej kary, mianowicie w wypadkach nadużywania samej karty.

Nadanie odjęciu karty rybackiej charakteru osobnego rodzaju kary tem mniej byłoby uzasadnione, ile że kara taka byłaby, szczególnie co do dzierżawców rewirów, tak dotkliwą, iż po słuszności wymierzaćby ją należało tylko w razie przekroczeń przepisów rybackich, oddziaływujących po za obręb rewiru w sposób dla ogółu szkodliwy, co do innych rybaków zaś, także tylko w razie znacznego uszkodzenia rybołowstwa, więc zawsze wśród okoliczności, wobec których w pierwszym rzędzie zastosować można zwyczajne rodzaje kary (karę pieniężną lub karę aresztu).

W końcu, co do obu projektów ustaw w ogóle zauważyć należy, że pozostawiają one cały szereg nierozwiązanych kwestyj, których uregulowanie ustawodawcze w chwili, gdy ma nastąpić stanowcze unormowanie stosunków rybactwa na wodach krajowych, byłoby dla zupełnego unormowania potrzebnem, lub co najmniej dla zamierzonych przytem celów praktycznych bardzo pożądanem.

Na tem kończy się komunikat. Uznając potrzebę ustawodawczego uregulowania stosunków rybackich na wodach krajowych, Ministerstwo rolnictwa opracowało w porozumieniu z innemi Ministerstwami, w tej mierze interesowanemi, nowy projekt ustawy, zawierający tak przepisy o urządzeniu i wykonywaniu rybołowstwa, jak i o jego ochronie. Projekt ten, uwzględniający ile możności zasady wyrażone w niesankcyonowanych dwóch projektach zeszłorocznych, wszedł do sejmu jako przedłożenie rządowe. W dzisiejszym numerze podajemy początek projektu rządowego w rubryce *Gospodarstwo*.

Przedłożenia sejmowe.

(*Dr. X.*) Na dzisiejszem posiedzeniu rozdane zostały posłom następujące sprawozdania Wydziału krajowego z komisyi budżetowej:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie konwersyi pożyczki, w Banku dla krajów koronnych w r. 1880 zaciągniętej. Ustawą krajową z dnia 22 marca 1882 (Dz. ust. kr. nr. 32), upoważniony został Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w sumie 1,919.400 złr. a. w.

Do częściowego zrealizowania tej pożyczki przystąpił Wydział krajowy w roku 1883, wypuszczając na rachunek tej przyzwolonej (ustawą krajową z 22 marca 1882) pożyczki tylko taką ilość $4\frac{1}{2}$ prc. obligów długu krajowego, jaka okazała się potrzebną, przy kursie 90 za sto, dla uzyskania gotowizny na konwersyę obligów pożyczki z r. 1873.

Z wykonaniem dalszego postanowienia art. 1. pomienionej ustawy z d. 22 marca 1882, mocą której Wydział krajowy upoważniony został także do zaciągnięcia pożyczki na konwersyę reszty długu krajowego w Banku dla krajów koronnych, wstrzymał się Wydział krajowy z uwagi, że konwersya ta, przy ówczesnym kursie $4\frac{1}{2}$ prc. obligów długu krajowego ($4\frac{1}{2}$ prc. za 90 złr. w gotówce czyni 5 prc. za 100 zlr. w gotówce), nietylko nie przedstawiała dla skarbu krajowego korzyści, ale nawet stratę wobec opłacanych Bankowi dla krajów koronnych odsetek w umówionej wysokości 4·9 prc.

Obecnie, gdy stosunki targu pieniężnego w porównaniu z temi, wśród których zapadła w Wysokim Sejmie uchwała o spłacie tej pożyczki, zmieniły się na lepsze, gdy $4\frac{1}{2}$ prc. obligi długu krajowego notują po $96{\cdot}52\frac{1}{2}$, nadeszła, zdaniem Wydziału krajowego, stosowna pora do spłaty reszty tej pożyczki gotówką.

Zapewniwszy się poprzednio w poważnych instytucyach finansowych, że obligi nowej pożyczki nie będą przyjęte po kursie niższym, jak 96 za 100, odniósł się Wydział krajowy pismem do generalnej dyrekcyi Banku dla krajów koronnych z zapytaniem, czyby była skłonną przyjąć naraz pozostałą z końcem r. 1886 resztę długu w kwocie 468.000 złr. a. w.

Na to otrzymał Wydział krajowy przychylną odpowiedź.

Wydział krajowy kończy swe sprawozdanie wnioskiem następującym:

Na umorzenie pożyczki, w r. 1887 zaciągnąć się mającej na konwersyę reszty długu w Banku dla krajów koronnych, wstawia się do budżetu krajowego na r. 1887 w Rubr. XIV wydatków:

a) I i II rata kapitału	4.929 złr.
b) $4\frac{1}{2}$ odsetki za I i II półrocze	21.904 „
c) 10 prc. podatek dochodowy od kuponów	2.190 „
d) należytości stemplowe od kuponów	400 „
	29.423 złr.

2. Sprawozdanie Wydziału krajowego o kredycie dla spółek wodnych z następującym wnioskiem:

Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielania spółkom wodnym, zawiązanym na podstawie specyalnych krajowych ustaw melioracyjnych, krótkoterminowych pożyczek pięcioprocentowych, na pokrycie przypadających do uiszczenia w r. 1887 datków konkurencyjnych, oraz do użycia na ten cel kwoty 100.000 złr. w. a. z pozostałości pożyczki krajowej z r. 1883.

Zarazem dołączył Wydział krajowy projekt przepisów udzielenia spółkom wodnym pożyczek w obligacyach melioracyjnych, przedstawiony przez Bank krajowy. (§§. 1 — 32).

Do sprawy tej jeszcze wrócimy później, dziś zaznaczamy tylko z obowiązku sprawozdawcy wniosek Wydziału krajowego.

3. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wykonaniu uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 23 stycznia 1886 w sprawie zapobieżenia nadużyciom przy koncesyonowaniu, wykonywaniu wyszynku i sprzedaży słodzonych napojów i piwa zagranicznego, kończy się rezolucyą do c. k. Rządu tej treści: Wzywa c. k. Rząd, aby dla należytego wykonania obowiązujących ustaw i zapewnienia właścicielom propinacyi swobodnego korzystania z ich praw, następnie dla ochrony zdrowia publicznego przed fałszowaniem szkodliwem substancyami słodzonych napojów spirytusowych zechciał w drodze rozporządzenia:

jasno określić własności napojów znanych w handlu pod nazwą napojów spirytusowych słodzonych,

nakazać tego rodzaju handlarzom, aby w składach swoich utrzymywali tylko napoje spirytusowe słodzone w flaszkach oznaczonej miary, zapewnić właścicielom propinacyi wrazie dostrzeżonych na ich szkodę, lub zdrowia publicznego nadużyć, skuteczną pomoc, dopuszczając na ich żądanie rewizye w koncesyonowanych handlach napojów słodzonych; wreszcie co do sprzedaży piwa zagranicznego, aby koncesyonowana sprzedaż takowego dotyczyła tylko gatunków ciężkich pochodzących z poza granic Państwa austryacko-węgierskiego.

4. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie reformy szkół wydziałowych męskich.

Sprawa ta uchwałą Sejmu z dnia 23 stycznia 1886 Wydziałowi kraj. do opracowania przekazana, nie przeszła jeszcze przez wszystkie przepisane w tej uchwale stadya. Jeszcze okazuje się potrzeba przeprowadzenia rokowań z c. k. Rządem.

Staraniem Wydziału krajowego będzie wyjednać u c. k. Rządu przyjęcie pewnej części tych wydatków na skarb Państwa; czego kraj nasz tem snadniej domagać się może, — są słowa sprawozdania Wydziału krajowego — że w innych prowincyach skarb Państwa dość znacznemi zasiłkami przychodzi w pomoc gminom, utrzymującym podobne szkoły. Wydział krajowy usprawiedliwia się, dlaczego projekt reformy szkół wydziałowych męskich, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 23go stycznia 1886, dotychczas wypracowanym być nie mógł i uprasza: Sejm raczy sprawozdanie to przyjąć do swej wiadomości.

Komisya budżetowa przedłożyła zaś następujące sprawozdania, dotyczące krajowych szkół rolniczych:

1) O preliminarzu wyższej szkoły rolniczej w Dublanach na rok 1887, komisya budżetowa wnosi:

Suma wydatków . . .	36.009
„ dochodów . . .	14.894
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór . . .	21.115

w porównaniu do preliminowanego niedoboru przez Wydział krajowy mniej o 3.003 złr., a w porównaniu do niedoboru roku 1886 więcej o 3.119 złr do pokrycia z funduszu krajowego.

2) Szkoła parobków w Dublanach:

Suma wydatków . . .	12.104 złr.
„ dochodów . .	2.988 „
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór . .	9.116 „
W porównaniu z preliminarzem Wydziału krajowego .	9.296 „
mniejszy o	180 „

Zarazem wnosi komisya budżetowa następującą rezolucyę:

Sejm raczy uchwalić: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by z uwagi na ciągły rozwój szkół Dublańskich, tudzież nader znaczny wzrost kosztów na ich utrzymanie, starał się wyjednać u c. k. Rządu podwyższenie stałej dotacyi dla szkoły wyższej i szkoły parobków w Dublanach ze skarbu Państwa“.

3. O preliminarzu folwarku dublańskiego na rok 1887, komisya budżetowa wnosi:

Suma wydatków . . .	17.224
„ dochodów . . .	17.560
okazuje się nadwyżka dochodów na rok 1887 złr. . . .	336

4. O preliminarzu kursu gorzelnictwa w Dublanach na rok 1887.

Komisya budżetowa zgodnie z Wydziałem krajowym przyjmuje wszystkie pozycye wydatków z wyjątkiem wydatków na wprowadzenie wykładów o aparatach gorzelniczych.

---

się tym sposobem łatwo oszukanym — a nie znając cienia obłudy, nie umie on ukryć niczego i dalekim jest od ideału Machiawella, dlaczego też nieraz znosi on od duchowieństwa najdotkliwsze zarzuty.

Czyż może otacza króla możnowładztwo, senat, w którym odznaczają się jednostki o genialnym talencie, znakomici dyplomaci, bohaterowie i niezrównani wodzowie. Moglibyśmy wiele przytoczyć dowodów, że było wcale przeciwnie — że nawet tacy genialni mężowie, jak Zbigniew Oleśnicki, na wcale złe tory zwrócili unię narodów. Ale właśnie oni, jak jeden mąż, zgodnie stali przy królu, wspierali jego zamiary całą siłą męzkiej pracy, ideę unii widząc w swym królu, z zaparciem się i poświęceniem prowincyonalnych swych interesów, składali swe prywatne dążenia i partykularne zachcianki na ołtarzu wspólnej ojczyzny, dla dobra zjednoczonych narodów, i posłannictwa dziejowego cywilizacyi Wschodu.

Sam król, z drugiej strony, to pełen serca, głęboko religijny mąż, pała gorącą żądzą zabłyszczenia przed światem, a ta żądza chwały i miłość narodów, jest najwyższym bodźcem jego życzeń i życia. Pojąwszy unię narodów i wypełnienie przysiąg koronacyjnych jako najwyższą chwałę, z całą gorliwością i poświęceniem oddaje się temu dziełu i spełnia je, jakby może żaden geniusz nie zdołał tego uczynić. Dobremu, sprawiedliwemu a przytem umiarkowanemu królowi okazały wszystkie jego ludy powolność i posłuszeństwo — pomogły mu do jego zamiarów, które za własne uznały. Kiedy idzie o dopełnienie szlachetnej, politycznej ambicyi, możnowładca i szlachcic polski nie wahają się całej fortuny swej postawić na kartę. Majątek jest środkiem, zdrowa polityka celem, do którego dąży solidarnie szlachta polska.

Przyznając należytą ważność zdaniu o historyi jako mistrzyni życia, trudno nie uznać w opowiedzianych faktach prawidła, wypływającego z wielu innych danych w dziejach świata, że rzetelną pracą, zaparciem się, zapobiegliwością, umiarkowaniem, konsekwencyą w postępowaniu a głównie miłością i zgodą dźwigają się narody z upadku, że przeciwnie harde, chociażby najmędrsze rządy, skoro depcą prawa narodów, przeciążają ludy militaryzmem i opłatami, wysysając z nich siły żywotne, upadają, jak owi Krzyżacy na polach Grunwaldu.

I owszem, w ciężkich chwilach frasunku i niemocy, czyż nie doznaje ulgi naród pognębiony, rozpamiętywaniem równie ciężkiej niemocy, jak owej, poprzedzającej koronacyę Jagiełły, z której wychodzi zwycięzko. Dumne zamiary rzymskiego króla Zygmunta, który po kilka kroć chciał uskutecznić podział Polski; upadają, — można o nich powtórzyć słowa historyka niemieckiego: „*Klägliche Menschen, die in ihrem Uebermuth träumen dem Geschick die Richtung verleihen zu können*“. Nawet znakomicie ułożony plan króla Rzymskiego, zmierzający do poróżnienia Litwy z Polską, do separacyi Litwy, i prawdziwie demoniczne zbrodnie krzyżactwa, pragnącego zguby zbratanych narodów, upadają w obec idei unii i wzajemnej miłości tychże narodów, idei, którą czcimy rozpamiętywaniem ślubów koronacyjnych ojca dynastyi Jagiellonów.

Dr. A. Prochaska.

Komisya budżetowa wnosi:

Suma wydatków . . .	1.715
„ dochodów . . .	1.240
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór do pokrycia z funduszów krajowych . .	475
W porównaniu z preliminarzem Wydziału krajowego . .	555
mniejszy o .	80

5. O preliminarzu na rok 1887 krajowych niższych szkół rolniczych w Horodence, Jagielnicy i Kobiernicach.

I. Szkoła rolnicza w Horodence.

Komisya budżetowa wnosi:

Suma wydatków . . .	9.716
„ dochodów . . .	3.570
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego . .	6.146

II. Szkoła rolnicza w Jagielnicy.

Suma wydatków . . .	9.505
„ dochodów . . .	4.200
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego . .	5.305

III. Szkoła rolnicza w Kobiernicach.

Suma wydatków . . .	9.475
„ dochodów . . .	4.735
W porównaniu z wydatkami okazuje się niedobór do pokrycia z funduszu krajowego . .	4.740

Sejm krajowy.

(*VIII Posiedzenie sejmowe z d. 10 stycznia.*)

(Dokończenie.)

Uzupełniając wczorajsze sprawozdanie, dodajemy, że wniosek posła Skałkowskiego odesłano do komisyi bankowej, poczem nastąpiło sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków funduszów indemnizacyjnych za rok 1885. Sprawozdawca poseł Chrzanowski.

Marszałek, hrabia Jan Tarnowski, obejmuje przewodnictwo obrad.

Po uwolnieniu sprawozdawcy od czytania, Izba uchwala:

„Sejm wstrzymuje się od stanowczego załatwienia przedłożonego mu zamknięcia rachunków indemnizacyjnych, a przyjmuje je tylko do wiadomości.

Z kolei następuje:

Sprawozdanie komisyi budżetowej o zamknięciu rachunków za r. 1885 funduszu krajowego i funduszów, uposażonych ze skarbu krajowego lub budżetem objętych. Sprawozdawca poseł Goldman.

Sprawozdawcę uwolniono od czytania, poczem Izba uchwala udzielić Wydziałowi krajowemu absolutoryum z rachunków za rok 1885, z zastrzeżeniem, że absolutoryum to nie obejmuje kwoty 6090 zł., wydanej przez c. k. Radę szkolną krajową, tytułem wynagrodzenia za prowadzenie rachunków funduszów szkolnych okręgowych.

Poseł Koziebrodzki Władysław zapytuje, dlaczego wydatność podatkowa jednego centa dodatku indemnizacyjnego w roku 1885 wynosiła 103.748 zł. a wydatność jednego centa dodatku krajowego w roku 1885 tylko 97.521 zł.

Poseł Chrzanowski wyjaśnia tę różnicę.

Poseł Koziebrodzki ze względu na ważność tej sprawy podaje wniosek:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał przyczyny różnicy w wydatności centa, pobieranego od podatków bezpośrednich na rzecz funduszu indemnizacyjnego i funduszu krajowego, i aby zdał sprawę z tego na najbliższej sesyi. Wniosek ten został poparty.

Izba uchwala rezolucyę posła Koziebrodzkiego.

Z kolei następuje sprawozdanie komisyi administracyjnej z wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi mieszkańców przysiółka, Wulka Torebska, o wyłączenie tej miejscowości ze związku gminy Turbia w powiecie tarnobrzeskim, i utworzenie z niej samoistnej gminy. — Sprawozdawca poseł Leniński.

Uchwalono ustawę, wyłączającą osadę, Wulka Torebska, z gminy Turbia i tworzącą z niej samoistną gminę.

Następuje sprawozdanie komisyi administracyjnej z wniosku Wydziału krajowego, w przedmiocie wyłączenia miejscowości Krzywki ze związku gminy Ładyczyn, w powiecie tarnopolskim, i utworzenia z niej samoistnej gminy. — Sprawozdawca poseł Onyszkiewicz.

Uchwalono ustawę, wyłączającą miejscowość Krzywkę z gminy Ładyczyn, i tworzącą samoistną gminę, Krzywkę.

Następuje sprawozdanie komisyi budżetowej z przedłożonej przez Wydział krajowy petycyi p. Kazimierza Pańkowskiego, profesora szkoły rolniczej w Dublanach, o zaliczkę na płacę. Sprawozdawca poseł Abrahamowicz.

Poseł Lasocki wnosi przejście nad petycyą prof. Pańkowskiego do porządku dziennego, a w razie gdyby wniosek ten upadł, proponuje udzielić mn 5 prc. pożyczkę.

Poseł hr. Golejewski sprzeciwia się wnioskowi p. Lasockiego i popiera wniosek komisyi budżetowej na udzielenie zaliczki.

Po przemówieniu sprawozdawcy p. Abrahamowicza, uchwalono udzielić prof. Pańkowskiemu bezprocentowej zaliczki w kwocie 2.500 złr.

Z kolei następuje sprawozdanie komisyi budżetowej, z petycyj komitetu parafialnego gr. k. cerkwi św. Norberta w Krakowie, o udzielenie subwencyi na restauracyę i odnowienie tej świątyni. Sprawozdawca poseł ks. Kowalski. Uchwalono udzielić 2000 złr. subwencyi.

Z porządku następuje sprawozdanie komisyi drogowej, z petycyi Edmunda hr. Krasickiego, w przedmiocie uwolnienia obszarów dworskich od udziału w zarządach drogowych. Sprawozdawca poseł Czaykowski.

Poseł Wincenty Gnoiński podaje wniosek motywowanego przejścia do porządku dziennego nad tą petycyą.

Wszelako wniosek p. Gnoińskiego nie został dostatecznie poparty i Sejm przyjął wniosek komisyi drogowej prostego przejścia do porządku dziennego nad petycyą hr. Krasickiego.

Na ostatnim punkcie porządku dziennego sprawozdanie komisyi drogowej:

a) z petycyi wydziału powiatowego w Kałuszu, o udzielenie subwencyi na budowę drogi gminnej z Kałusza do Kopanki. Sprawozdawca poseł Brykczyński.

Poseł Brykczyński nie był jednak obecnym i ten punkt spadł z porządku dziennego.

Następuje sprawozdanie

b) z petycyi wydziału powiatowego w Buczaczu, w przedmiocie zmiany ustawy o sadzeniu drzew przy drogach;

c) z petycyi gminy Zwór, o uwolnienie od zapłacenia 643 zł. 2 ct., zaliczone przez wydział powiatowy Samborski na rachunek gminy Zwór, na rekonstrukcyę drogi gminnej, przez gminę zaniedbanej. Sprawozdawea poseł Wincenty Gnoiński.

Petycyę wydziału powiatowego w Buczaczu odesłano do Wydziału krajowego, a nad petycyą gminy Zwór, Sejm przeszedł do porządku dziennego.

Sekretarz hr. Badeni odczytuje pismo J. E. dr. Floryana br. Ziemiałkowskiego, o udzielenie urlopu do końca sesyi sejmowej.

Izba udziela żądanego urlopu.

Marszałek wzywa komisyę podatkową, izby się ukonstytuowała.

Poczem posiedzenie zostało zamknięte o godzinie 3ciej. Następne dzisiaj.

Austro-rumuńskie rokowania.

Według *Wiener Sonn- und Montags-Zeitung*, na ostatniej konferencyi w sprawie zawarcia traktatu handlowego z Rumunią, odbytej pod przewodnictwem p. Ministra, margrabiego Bacquehema, przekonano się, iż znacznie zmniejszyły się trudności, stojące dotychczas na przeszkodzie porozumieniu. Ogólną jest nadzieją, że w bieżącym tygodniu zostanie osiągniętym pomyślny rezultat.

W tym samym przedmiocie piszą z Wiednia do *Czasu:* Tak ze strony rumuńskiej, jak i austryackiej, panuje przekonanie o potrzebie położenia końca dotychczasowej wojnie cłowej. Nie ulega jednak wątpliwości, że w sprawie tej interesa Rumunii są więcej w grze, niż interesa Austro-Węgier. Dla Rumunii jest otwarcie targu austro-węgierskiego dla zbytu jej produktów naturalnych kwestyą żywotną, podczas gdy przemysł austryacki, zasługujący na miano industryi, w Rumunii wielkiego pola zbytu dla siebie nie znajduje. Głównie interesowanymi są tutaj tylko ci przemysłowcy austryaccy, którzy fabrykują towar podejrzanej wartości i jedynie w Rumunii i w krajach wschodnich mogą się go pozbyć. Że Wiedeń jest siedzibą tego rodzaju przemysłu i że dlatego dziennikarstwo wiedeńskie tak silnie za tą sprawą agituje, to jest rzeczą powszechnie znaną. Rozstrzygający głos będą mieli w tych rokowaniach delegowani węgierscy, którzy reprezentują interesa, zgadzające się z interesami Galicyi.

Wypadki w Bułgaryi.

Telegram wczorajszy naszkicował przebieg rozmowy, jaką mieli delegaci bułgarscy z francuskim ministrem spraw zagranicznych Flourensem. Depesze prywatne z Paryża stwierdzają, że deputacya nie była zbudowaną radami udzielonemi jej przez ministra, i że w ogóle nie wywozi ze stolicy Francyi zbyt przyjemnych wrażeń. Dzienniki paryskie w artykułach, skreślonych z okazyi przybycia deputacyi, doradzają z jednej strony rządowi jak największą rezerwę, z drugiej zaś, starają się przekonać delegatów, iż załatwienia przesilenia muszą szukać koniecznie w Petersburgu i Konstantynopolu. Pomiędzy innemi *Journal des Débats* wykazuje, że naród bułgarski naruszył formalnie zobowiązania, odmawiając haraczu i utrzymując twierdze nad Dunajem, tudzież, że przez aneksyę Rumelii poszarpał traktat berliński. Rząd bułgarski — pisze ten dziennik — jest rewolucyjnym. Bułgarzy nie mają żadnego prawa sami o swym losie decydować; Rossya jest uprawnioną do wykonywania pewnego rodzaju roli opiekuńczej nad Bułgaryą, a Turcya ma prawo interweniować. Ponieważ między Rossyą a Turcyą istnieje porozumienie, nie można pojąć, jakiem prawem popierają inne państwa instalowany w Sofii rząd, składający się z dyktatorów i awanturników.

W rozmowie z jednym z dziennikarzy oświadczyli delegaci, że nie są bynajmniej przeciwni rossyjskiej preponderencyi w Bułgaryi, pragną jednak ochrony praw przyznanych ich krajowi traktatami. Lud bułgarski jest stanowczo nieprzyjaźnie usposobiony dla księcia Mingrelii, przyjąłby on jednakże z rąk Rossyi każdego innego kandydata, na którego zgodziłaby się Europa, a któryby potrafiłby godnie reprezentować Bułgaryę. Delegaci pragną, aby Francya przygotowała teren do porozumienia z Rossyą, i żądają, aby Rossya zgodziła się na utrzymanie albo regencyi lub też Zgromadzenia narodowego. Wyrazili oni dalej obawę, aby w razie, gdyby gabinet petersburski upierał się przy kandydaturze ks. Mingrelii, zwolennicy księcia Battenberga nie dopuścili się kroku rozpaczliwego.

Jak telegrafują z Paryża, deputacya we środę lub we czwartek wyjeżdża do Rzymu, następnie zaś do Bukaresztu i Konstantynopola.

Wiedeńska *Montagsrevue*, dając we wczorajszym artykule krótki pogląd na poszczególne fazy kwestyi bułgarskiej, oraz na wpływ jej na stosunki Mocarstw między sobą, dochodzi do wniosku, że na razie nie ma nic takiego, coby mogło dać powód do poważnych obaw. Dla samej Bułgaryi nie zawikła się w wojnę ani Austrya ani Anglia. Nawet Rossya sądzi, że będzie mogła osiągnąć swe cele w Bułgaryi drogą cierpliwego wyczekiwania, a do programu swego nie przyjęła myśli militarnej okupacyi. Mimo to sytuacya nie jest wcale tak pewną i dość wyjaśnioną, aby zarząd wojenny jakiegokolwiek państwa mógł bez troski pominąć zarządzenia, które pod każdym względem wydają się koniecznemi dla zapewnienia gotowości armii do wojny. Austrya była w tej mierze wstrzemięźliwszą i więcej umiarkowaną, niż sąsiednie państwa i nie przedsięweźmie zapewne nic takiego, coby mogło dać powód do powątpiewania o jej miłości pokoju. Z drugiej strony jednak, jest na świecie dość żywiołów, zaburzających pokój, a agitacya tych żywiołów będzie najlepiej przez to sparaliżowaną, gdy wszędzie panować będzie przekonanie, że Monarchia austryacka jest dostatecznie silną i zupełnie przygotowaną, aby w każdej chwili stanąć w obronie swych żywotnych interesów.

Z Sofii donoszą drogą prywatną, że znane żądania Rossyi były przedmiotem narad regencyi i rządu. Uchwał formalnych nie powzięto, wszakże zgodzono się na następujące punkta: Regencya dzisiejsza gotową byłaby zrezygnować, gdyby można było złożyć władzę w ręce Mocarstw, to jest gdyby Mocarstwa przystąpić zechciały na seryo do rozwiązania kwestyi bułgarskiej, o ile to zależy od woli opiekuńczej Europy. Rząd złożony ze wszystkich stronnictw jest obecnie niemożliwym, skoro w zgromadzeniu narodowem posiada regencya dzisiejsza większość 580 głosów przeciw 60. Nowa regencya, jeżeliby Mocarstwa tego zażądały, mogłaby rozwiązać sobranie i zarządzić nowe wybory. Regencya wszakże jest przekonaną, że wybranoby tych samych posłów i że nowa Izba niedałaby się również nakłonić do przyjęcia kandydatury księcia Mingrelii.

Przed wyjazdem deputacyi z Londynu zamieściły tamtejsze półurzędowe pisma następujący komunikat:

„Jakkolwiek deputacya doznała tu życzliwego przyjęcia, to jednak polityczne rezultaty jej pobytu można nawet przy najpobłażliwszem ich ocenianiu nazwać tylko ujemnemi. Dano tu jej formalne zapewnienie, że dopóki na Wschodzie panuje spokój, Anglia nie będzie się wtrącać do wewnętrznych spraw bułgarskich. Do owych wewnętrznych spraw należy, zdaniem rządu angielskiego, wybór księcia i administracya kraju. Nie można wymagać od Anglii, ażeby dla Bułgaryi toczyła wojnę z Rossyą. W interesie Bułgaryi należy się starać o pokojowe załatwienie sprawy wschodniej“.

Telegram urzędowy donosi, że znany przewódca opozycyi bułgarskiej, Cankow, został wezwany do Konstantynopola, dokąd wyjechał przedwczoraj.

KRONIKA

— **Najj. Pan** pozwolił przyjąć i nosić: pułkownikowi Karolowi hr. Coreth-Corredo Starkenberg, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 7 i przydzielonemu do świty JCW. Arcyksięcia Karola Ludwika, pułkownikowi Leonowi hr. Wurmbrand-Stuppach, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 2, ze świty JCW. Arcyksięcia Ferdynanda, rotmistrzowi Joachimowi br. Türkheim-Geisslern, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 13, ze świty JCW. Arcyksięcia Ottona i rotmistrzowi Edwardowi hr. Chołoniewskiemu, nadliczbowemu w pułku ułanów nr. 1, ze świty JCW. Arcyksięcia Ludwika Wiktora, krzyże komandorskie II klasy król. saskiego orderu Albrechta; kapitanowi pułku piesz. nr. 10 Karolowi Krepper, krzyż kawalerski I klasy tegoż orderu; a starszemu lekarzowi w rezerwie pułku pieszego nr. 55, dr. Milutynowi Jovanovicowi, IV klasę król. serbskiego orderu św. Sawy.

— **W stan czynny obrony krajowej** przeniesieni porucznicy: Henryk Dąbrowski, z pułku pieszego nr. 55, i Władysław Fogelmann, z pułku piesz. nr. 57.

— **Starszym lekarzem** w stanie czynnym c. k. armii mianowany elew lekarski I klasy w rezerwie, dr. Stanisław Steiner, przy szpitalu garnizonowym nr. 15 w Krakowie.

— **Dobra wiadomość.** Tak często niestety dzielić się musimy z czytelnikami wiadomością o pozbywaniu naszego mienia w obce ręce, że z prawdziwą przyjemnością przychodzi nam zapisać fakt wprost przeciwny, a obecnie coraz rzadszy. Rafinerya nafty w Ustrzykach obok Chyrowa, dotychczas własność wrocławskich przemysłowców, nabytą została w ostatnim czasie przez konsorcyum obywateli, na którego czele stoi młody, lecz energiczny przedsiębiorca, p. Józef Wiktor. — Dodać winnismy, że pan Wiktor, będąc właścicielem sąsiedniej kopalni nafty, której produkcyę umiejętnem kierownictwem znacznie zwiększył i która, o ile niekorzystny dla tego przemysłu stan rzeczy dozwala, pięknie się rozwija, używa do swych robót i zarządu wyłącznie krajowców — mimo, że wiercenia jego studzien odbywają się systemem amerykańskim. W ten sposób zwiększa on nieliczny dotąd zastęp nafciarzy, którzy składają dowód, że nasz przemysł górniczy bez zamorskich przybyszów obejść się jest w stanie.

— **Z resursy urzędniczej**. W sobotę, dnia 15 b. m., odbędzie się w lokalnościach „Frohsinu“ wieczorek z tańcami. Początek o godzinie 8 wieczór. Wstęp dla członków resursy wolny za okazaniem kart legitymacyjnych. Bilety dla rodzin członków tudzież gości poleconych wydawane będą we czwartek i piątek dnia 13 i 14 b. m. od 6 do 8, zaś w sobotę dnia 15 b. m., od 4 do 6 wieczorem, w kancelaryi resursy. Przy wejściu do sali zabaw bilety stanowczo wydawane nie będą, pp. członkowie resursy zechcą się zatem w wyż oznaczonych dniach i godzinach zgłosić po bilety.

— **Do Rady powiatowej** rawskiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy gmin wiejskich, wybrani zostali: włościanie Ilko Omelan, Wasyl Kluczkowski i Semko Michałejko.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 11 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr przeważnie ze wschodniej strony, średnia temperatura dnia około —3°C., niebo zamglone, powietrze miernie wilgotne i częściowo mgliste, opad co najwięcej mglisty i wcale nieznaczny.

— **Zamach samobójczy.** Kazimierz Dyak, rodem z Adamówki, powiatu jarosławskiego, liczący lat 23, sługa, urlopnik 90 pułku piechoty, wsiadłszy wczoraj przed godziną 8 z wieczora na placu Smolki do karetki i poleciwszy dorożkarzowi, aby go zawiózł pod l. 3 przy ulicy Łyczakowskiej, strzelił do siebie podczas tej jazdy na placu Maryackim. Na huk wystrzału, dorożkarz zatrzymał konia i otworzywszy drzwiczki dorożki, spostrzegł swego pasażera krwią zbroczonego, a w jego ręku rączkę pistoletu, gdyż rozsadzona lufka tegoż odpadła. Dyaka przewieziono natychmiast żyjącego jeszcze do głównego szpitala, gdzie stwierdzono, że strzelił on sobie w prawe ucho, a kula ugrzązłszy wewnątrz, wysadziła mu lewe ucho. Do godziny 11 rano, o której odbywała się operacya, nieszczęśliwy pozostawał jeszcze przy życiu, lecz nie było nadziei ocalenia go. Znaleziono przy nim służbową jego książkę i paszport wojskowy, tudzież srebrny zegarek z takimże łańcuszkiem. Brak służby i sposobu do życia miał być powodem tego rozpaczliwego czynu.

— **Pożar** zniszczył w Tylmanowej, powiatu nowotarskiego, tartak i fabrykę mebli firmy „Robinsohn & Comp.“, a to z całem wewnętrznem urządzeniem. Stratę obliczają na 58.000 zł., ubezpieczoną zaś była fabryka na 30.261 zł. Przyczyną pożaru, który wybuchł w suszarni i z niesłychaną gwałtownością rozszerzył się po całym budynku, była, jak się zdaje, nieostrożność robotników. Jeden z tych ostatnich utracił życie w skutek uduszenia dymem. Śledztwo karne zarządzono.

— **Pożar koszar wojskowych.** Dnia 6 b. m. około godziny 3 w nocy, wszczął się

pożar w stajni wojskowej w Bochni i zniszczył do szczętu zarówno tę stajnię, jak i koszary oddziału pułku ułanów nr. 2. Pożar został ostatecznie zlokalizowany przez miejscową straż ochotniczą. Przy pożarze tym udusiło się w dymie 11 koni wojskowych, których dość wcześnie wyprowadzić nie zdołano. Przyczyna powstania ognia dotąd niewiadoma, lecz śledztwo jest w toku. Dwa oddziały konnicy, które zajmowały powyższe koszary, zakwaterowane zostały aż do odbudowania koszar, będących własnością gminy bocheńskiej, we wsiach Kolanowie i Łapczycy. Spalone budynki były ubezpieczone.

— **Zwłoki włościanina** znaleziono dnia 2 b. m. rano na polach Strachocina, w powiecie sanockim. Poznano w zmarłym Wojciecha Kędziora z Bażanówki, który wracając z targu w Sanoku, jak się zdaje, w stanie nietrzeźwym, utracił życie w skutek zmarznięcia.

— **Wystawa sztuki dekoracyjnej** otwartą będzie w Warszawie d. 1 marca. Według zatwierdzonego przed władzę programu, wystawa ta obejmie tylko przedmioty w różnych stylach, aż do pierwszego Cesarstwa włącznie, oraz przedmioty epoki dzisiejszej, zalecające się cechą artystyczną. Nadto przyjmowane będą na wystawę wszelkie wzory, odnoszące się do architektury stylowej, malarstwa rzeźbiarstwa, tapicerstwa, brązownictwa, ślusarstwa, kowalstwa, stolarstwa, ramiarstwa, pozłotnictwa, nadto szkło, porcelana, ceramika, oraz wyroby innych rzemiosł zastosowanych do sztuki. Względnie do uznania komitetu, złożonego ze znawców sztuki, przyjmowane nakoniec będą po za konkursem wszelkie przedmioty starożytne, zarówno krajowe, jak zagraniczne, mogące służyć jako wzory. Deklaracye uczestnictwa w wystawie wraz z kaucyą w ilości 30 rs., która po ukończeniu wystawy, o ile wydatki zostaną pokryte, będzie zwracaną z dochodu, składać należy: na ręce p, Stanisława Brzozowskiego (w Alei Jerozolimskiej nr. 25) najdalej do 20 stycznia. Na złożoną kaucyę wydawane będą kwity z podpisem hr. W. Walewskiego. Bliższych objaśnień udziela hr. Walewski (Bracka 18) Czysty dochód, osiągnięty z wystawy przeznaczono na cele dobroczynne, oraz na nagrody pieniężne dla wystawców, konkursa i zakupno celniejszych przedmiotów. W skład komitetu wystawy wchodzą: ks. Michał Radziwiłł, hr. Konstanty Przeździecki, Alfred Schouppé, Marcin Olszyński, Gustaw Bisier, Witold Lanci i Aleksander Haubold.

— **Król-poeta.** Carmen Sylva dobry dała przykład. Oto znowu jedna koronowana głowa wstępuje w szeregi kapłanów muz, a jest nim król szwedzki, Oskar II. Pod skromnym pseudonimem Oskara Fredriks, występuje wcale nie początkujący już poeta. Tom drugi jego utworów wyszedł właśnie z druku w Sztokholmie. Zbytecznie dodawać, że księgarze postarali się, by dzieła królewskie ukazały się w jak najświetniejszem wydaniu.

— **O Parnellu.** „Pall Mall Gazette“ podaje ciekawe szczegóły o osobistości Parnella, którego świat zna tylko ze strony zajmowanych przezeń godności. „Irlandczycy — pisze ten dziennik— są nadzwyczaj wesołego usposobienia, uchodzą za bardzo wymownych, a nawet nieznających umiarkowania w mowie, przytem są wspaniałomyślnie szczodrzy. W przeciwieństwie do tej charakterystyki, Parnell zupełnie ma inne usposobienie. Przywódca ligi irlandzkiej w całem swojem życiu nie wypowiedział żadnego żartu, nigdy dowcip nie przeszedł przez jego usta, jest to zimny rachmistrz bez namiętności, wstrzemięźliwy w wyrażeniach nawet wobec przyjaciół, a w żadnej z jego mów nie ma ani iskry namiętnych zwrotów. Swoje stanowisko zawdzięcza tylko sztuce panowania nad sobą. W parlamencie doszedł on do najwyższego znaczenia przez to, że umiał milczeć. Odzywa się bardzo rzadko i jeżeli nie ma nic ważnego do powiedzenia, milczy zawsze. Ma także różne dziwactwa w życiu. Jako członek niższej Izby przez kilka miesięcy był jedynym, który nie podał do regestru swego osobistego adresu. Niekiedy znikał zupełnie z widowni i przez kilka dni nie wiedziano, gdzie go szukać. Gdy powrócił, z bojaźni nie śmiał go nikt zapytać, gdzie tak długo bawił. Tajemniczość, jaką się zwykle otaczać umie, powiększyła jego wpływ w parlamencie. Mowy jego zawsze zmierzają wprost do celu, słowa obliczone i wyrażające bez ogródki to, co chce powiedzieć. Nic w nim nie ma oryginalnego, i powiada sam o sobie, że jest on razej dźokiejem aniżeli przywódcą ruchu irlandzkiego. Nie łatwa to rzecz kierować tak różnorodnemi żywiołami, lecz począwszy od dynamitardów amerykańskich, aż do księży irlandzkich — wszyscy z jego partyi są najmocniej przekonani o jego nienawiści do Anglii i dla tego słuchają go bez wahania.“

— **Podarki noworoczne w Honolulu.** Król wysp Sandwich raczył przyjąć od swego generalnego konsula, rezydującego w Niemczech, kompletne ubranie, bogato wyszywane złotemi galonami. Dwa banknoty po sto dolarów zgrabnie wsunięte w kieszeń surduta, podniosły wartość noworocznego podarku. Wspaniałomyślny dawca posłał przy tej sposobności po parze nowych pantalonów dla każdego z dygnitarzy dworu króla.

— **Fata morgana.** Z Savile, pod Udine we Włoszech, donoszą: Dnia 20 grudnia obserwowano tu prześliczne zjawisko atmosferyczne. Ukazał się nagle wśród lekkich puchów obłocznych na niebie obraz powierzchni morskiej, na której wiotkie łodzie się kołysały, i parowiec pruł fale, jakby mgłą przejrzystą pokryte. Obraz ten jednak znikł wkrótce i ustąpił miejsca jeszcze wspanialszemu. W coraz wyraźniejszych liniach zarysowały się w powietrzu szeregi pałaców, wież i bazylik, aż wreszcie najwyraźniejsze kształty kościoła św. Marka utwierdziły świadków zjawiska w przekonaniu, iż obraz powietrzny przedstawia Wenecyę w całej jej okazałości. Po dłuższym dopiero czasie obraz ten w mgle się rozpłynął.

— **Ukaz dla wachlarzy.** Komitet, złożony z dam modnego świata paryskiego, ogłosił następujący ukaz: „Nadeszła pora, w której kobiety co wieczór chwytają za najniebezpieczniejszą broń swoją, wachlarz, Zdarzają się jednak przy tem pewne przekroczenia przeciw dobremu tonowi. Prawdziwie dystyngowane kobiety w roku bieżącym uzbrajają się jak następuje: Do tualet balowych bez różnicy koloru, wachlarz z białych piór strusich, oprawny w jasny szyldkret jest *de rigueur*. Poważniejsza atmosfera wieczorów, na których się nie tańczy, wymaga wachlarzy z blado-różowych i błękitnych piór. W teatrze bez względu na to, czy na scenie śpiewają, tańczą czy płaczą, figurować powinien wachlarz z szarych piór *marabout*, a na obiedzie proszonym obok nakrycia leżeć powinien wachlarz malowany, antyk“.

Odkrycia w Pompei. W r. 1720 pewien wieśniak odkrył kopiąc studnię — Herculanum pod nowożytnemi miastami Resiny i Portici. Tak samo prawie, przed kilku tygodniami pewien właściciel winnicy, zajęty kopaniem na wschód od amfiteatru pompejańskiego odkrył całą ulicę ozdobioną grobami i idącą z umarłego miasta ku Vocery. Poszukiwania już się rozpoczęły, lecz nie mogły jeszcze w skutek właściwości gruntu posuwać się zbyt daleko. Tymczasem o pół kilometru od Pompei, odkryto pod dziesięcio stopowym pokładem tłuczonych kamieni i pod pokładem popiołu, starą drogę rzymską, długą na 50 metrów, wyłożoną betonem, wzniesioną lekko ku środkowi, aby deszczom ułatwić spadek. Z obu stron drogi stoi siedm grobów, cztery z jednej strony, trzy z drugiej. Leżą one tak blizko siebie, że ciągną się może nieprzerwanie do miasta i ztąd ważne to odkrycie przedstawia się nadzwyczaj obiecująco. Groby wznoszą się tuż przy ulicy; leżące opodal są opatrzone balustradą, otaczającą grób i zamykającą także kawałek wolnego gruntu, zachowany prawdopodobnie dla przyszłych nieboszczyków. Każdy z tych grobów jest małym pomnikiem architektonicznym z cegły i z wapna, ozdobionym sztukaterya, kolumnami i statuami; u góry znajdują się nisze do wstawiania tamże urn z popiołami, a pod spodem sklepienie na kości. Groby te służyły, rzecz dziwna, jako miejsce do publicznych ogłoszeń: pokrywają je niezgrabne, różowe napisy, robione pendzlem, podające rozmaite zdarzenia do wiadomości publicznej; jedno z tych ogłoszeń zawiadamia, że znaleziono zbłąkanego konia i że można go odebrać u właściciela sklepu z żelazem w Vocera, na moście Samcjskim, od strony Sabii. Prócz tego na przegrodach rozdzielających groby, widnieje mnóstwo nazwisk, wyrzniętych nożem przez uliczników i ówczesnych kochanków; pod jednym z napisów, zawierającym dwa splecione ze sobą imiona, jest wypisane słowo: „Pamiętaj.“ Napisy grobowe odczytano łatwo, statuy i ornamenty złożono w szałasie nieopodal miejsca, w którym się roboty prowadzą, prócz jednego największego posągu, który leżąc na kupie popiołu, podpiera sklepienie, pod którem odpoczywają robotnicy. Osoby, przedstawione w statuach, są widocznie wzięte z natury; jedna przedstawia starca z grubemi wargami, druga młodzieńca z głową greckę, inna matronę ze szlachetnym wyrazem twarzy z głębokiemi zmarszczkami w kątach ustnych, wreszcie młodą kobietę z rysami delikatnemi; głowy noszą jeszcze ślady barw, i sądząc po pierwotności roboty, musiały być malowane. Co do kości, nienaruszone znaleziono tylko czaszki, mające wszystkie bez wyjątku między zębami zwyczajny obol, nagryziony rżą. Ciekawym szczegółem jest to, że urny mają otwór w pokrywie z małą rurką, przez którą wlewano libacye. Epoki, z której pochodzą te groby, jeszcze dokładnie nie oznaczono; lecz prawdopodobnie są z czasów Juliusza Cezara i Tyberyusza.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Projekt krajowej ustawy rybackiej.

Ministerstwo rolnictwa wypracowało projekt krajowej ustawy rybackiej, który złożony został do laski marszałkowskiej jako przedłożenie rządowe. Podajemy tę część projektu, która zawiera postanowienia organizacyjnej natury.

I. Ogólne postanowienia o prawie rybołowstwa i o gospodarstwie rybnem.

§. 1. Prawo rybołowstwa w myśl tej ustawy stanowi wyłączne uprawnienie hodowania i łowienia na wodzie, na którą prawo to terytoryalnie się rozciąga (woda rybna) następujących zwierząt jako to: ryb (klasa pisces), muszli (klasa Lamellibranchiale) i skorupiaków (klasa Crustacea).

Postanowienia tej ustawy o rybactwie i rybach w ogóle mają analogiczne zastosowanie także do innych poprzednio wymienionych zwierząt wodnych.

§. 2. Posiadanie i nabycie prawa rybołowstwa podlegają ogólnym przepisom o posiadaniu i nabyciu praw prywatnych, w razie sporu przeto sędzia jest powołany do rozstrzygania, jednakże bez ujmy dla zastrzeżonego, na podstawie i w myśl §§. 4 — 6 tej ustawy, władzom administracyjnym prawa przyznawania wód rybnych.

§. 3. Dla celów, tą ustawą zamierzonych, rozumieć należy pod sztucznemi przekopami w przeciwstawieniu do naturalnych, takie zakłady, któremi wod odwrócona od swego biegu za pomocą stałych umyślnych przyrządów (śluz, jazów i t. p.) sprowadzaną jest dla specyalnego celu użytkowania.

Pod sztucznemi zbiornikami wody, w przeciwstawieniu do naturalnych, rozumieć należy takie zakłady, w których zbiera się woda z opadów atmosferycznych albo dopływów w zbiorniku do tego urządzonym (w stawie i t. p.)

Natomiast łożysko naturalnej wody, płynącej przez roboty regulacyjne (urządzenia wodę odprowadzające, przekopy i t. p.) wzmocnione, albo w swoim kierunku zmienione, nie ma być uważane jako sztuczny przekop, a względnie u brzegów uregulowane, naturalne zbiorowisko wody nie ma być uważane jako sztuczny zbiornik.

§. 4. Oparte na §. 382 p. u. c. uprawnienie do dzikiego rybołowstwa uchyla się.

Na przestrzeniach lub powierzchniach wód, na których dotychczas dzikie rybołowstwo było wykonywane, w przyszłości prawo rybołowstwa służyć ma:

1) Na sztucznych zbiornikach wody lub na przekopach, posiadaczom tych zakładów,

2) na wodach naturalnych, osobom w §. 5 wskazanym.

Według tych postanowień oceniać także należy z wyjątkiem, wskazanym w §. 6, komu służyć ma prawo rybołowstwa na nowo powstających zbiornikach lub łożyskach wody (§. 1 ustawy państwowej).

§. 5. Prawo rybołowstwa na wodach naturalnych, na których dotychczas wolno było wykonywać rybołowstwo dzikie, przypada gminie jako takiej, względnie właścicielowi obszaru dworskiego, do związku gminy nie wcielonego, o tyle, o ile odnośna, przedtem dla dzikiego rybołowstwa otwarta woda leży w obrębie gminy, względnie obszaru dworskiego.

Jeżeli gminy, względnie właściciele obszarów dworskich, nie przyjmą prawa rybołowstwa natenczas przypada ono krajowi.

§. 6. Jeżeli na wodzie naturalnej powstanie nowe łożysko przez otworzenie przekopu, natenczas w razie gdy pozostałe w skutek tego dawne łożyska przeznaczone są do zamulenia, prawo rybołowstwa w przekopie ma być przyznane tym, którzy w dawnych łożyskach bydli do tego uprawnieni.

Przestrzeń wody w przekopie rozdzielić ma polityczna władza powiatowa pomiędzy uprawnionych w tym samym stosunku objętości, i ile możności w tym samym porządku parcelowym, w jakim ich wody rybne zostawały na dawnej przestrzeni wodnej.

§. 7. O ile, przez zniesienie dzikiego rybołowstwa, zawodowy zarobek rybaka doznaje uszczerbku, ma tenże prawo do słusznego wynagrodzenia ze strony tego komu przyznane zostało prawo rybołowstwa na wodzie, przedtem dla dzikiego rybołowstwa otwartej.

Roszczenia o te wynagrodzenia mogą być podniesione tylko w ciągu jednego roku od chwili wydania i ogłoszenia w nadbrzeżnej gminie obwieszczenia w tej mierze; w tym też terminie roszczenie o wynagrodzenie ma być wniesione u politycznej władzy powiatowej przy dołączeniu dokumentów do uzasadniających roszczenie.

§. 8. Ustawa niniejsza nie narusza wykonywania prawa rybołowstwa po za wodami dotychczas w myśl §. 382 p. u. c. otwartemi dla dzikiego rybołowstwa atoli z zastrzeżeniem unormowanych w tejże ustawie wypadków wykupna.

Jednakże wykonywanie praw rybołowstwa w ogóle (gospodarstwo rybne) podlega bez różnicy tytułu prawnego nabycia postanowieniom zawartym w tej ustawie dla odnośnego rodzaju rybołowstwa (na wodach bieżących lub stojących) wchodzącej według tej ustawy w zastosowanie kompetencyi władz administracyjnych.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 11 stycznia 1887 r.

Lwów, pszenica 8·— do 8·35, żyto 5·75 do 5·95, jęczmień 4·50 do 7·—, owies 4·90 do 5·25, groch 5·75 do 9·20, wyka 4·50 do 5·10, rzepak 9·50 do 9·30, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 46·—, koniczyna biała 35— do 55·—, koniczyna szwedzka 30·— do 70·—.

Tarnopol, pszenica 7·— do 8·05, żyto 5·—, do 5·70, jęczmień browarny 4·50 do 6·50, owies 4·25 do 4·55, groch 5·50 do 8·50, wyka 4·25—4·75, rzepak n. 8·50 do 8·75 lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 47·—, koniczyna biała 40·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·— do 7·90 żyto 5 — do 5·65, jęczmień 4·— do 6·50 owies 4·25 do 44·5, groch 5·50 do 8·25, wyka 4·50 do —·—, rzepak n. —·— do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 45·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·70 do 8·50, żyto 5·50 do 610, jęczmień 4·75 do 7·25, owies 4·60 do 5·10, groch 6·—do 9·50, wyka 4·75 do 5·20, rzepak n 9·— do 9.05, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 47·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·— do 7·90, żyto 5·50 do 5·60, jęczmień 4·— do 7·25, owies 4·25 do 4·50, groch 5·75 do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak n. 9·50 do —·—, lnianka—·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 42·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 5·— do 40·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 22·75 do 23·25 zł.

Okowita na termina —·— do —·— zł.

Usposobienie dość ożywione.

*) Przedruk wzbroniony.

*** **Kolej żelazna Dębica-Nadbrzezie.** *Fremdenblatt* potwierdza, że zarząd kolei Karola Ludwika otrzymał koncesyę na budowę linii żelaznej z Dębicy przez Tarnobrzeg do brzegu Wisły, której przestrzeń wynosi około stu kilometrów. Wobec okoliczności, że teren, który ma przerzynać ta kolej, nie przedstawia większych trudności, nie może być mowy o znaczniejszych kosztach na przeprowadzenie trasy, a ponieważ ma ona głównie na celu podniesienie handlu drzewa galicyjskiego z portami morza Bałtyckiego, przeto zarząd kolei Karola Ludwika, pragnąc jak najrychlej urzeczywistnić ów cel tyle ważny dla Galicyi, przystąpi jeszcze w ciągu roku bieżącego do budowy koncesyonowanej linii.

(*G.*) **Refakcye i t. p. ulgi** na gal. drog. żel. Dla przewozu jaworznieńskiego węgla kamiennego z Szczakowy i Trzebini do Oświęcimia *transito* dla Biecza, Starego Sącza, Bobowy, Chabówki, Dobry, Gorlic, Grybowa, Iwonicza, Jasła, Jodlicz, Jordanowa, Kalwaryi, Krosna, Limanowy, Markowa, Macinkowic, Mszany dolnej, Muszyny - Krynicy, Nowego Sącza, Nowego Zagórza, Piwniczny, Rymanowa Rytza, Sanoka, Skołyszyna, Stryżowa, Suchy, Tarzowic, Trzcinicy, Tymbarku, Zagórza, Zagórzan, Zarszyna, Żegiestowa, Brzeznicy, Dworów, Przeciszowa, Ryczowa, Skawiny, Wielkich Dróg i Zatora ustanawia kolej Północna refakcye na cały rok 1887, bez zastrzeżenia odwołania w ciągu roku, a z zastrzeżeniem takiem dla przewozu tegoż węgla z Szczakowy do Libiąża, Mysłowic, Oświęcimia *loco*, Trzebini i Zabierzowa. Dwie te kategorye refakcyi różnią się między sobą także co do innych warunków, o których dowiedzieć się u zarządu.

Z zastrzeżeniem odwołania w ciągu roku nadaje kolej Północna wraz z innemi kolejami interesowanemi refakcye dla przewozu płatów (szmat z Krakowa *loco* i z Podgórza - Płaszowa *loco*, tudzież z Dziedzic do Freiheit - Johannisbad, Arnau, Hohenelbe i Turnau. Przesyłki idące z głębi Galicyi koleją Lwowsko - Czerniowiecką i Karola Ludwika opłacają na tych kolejach zwykłą normę taryfową, od Krakowa zaś, Podgórza i Dziedzic używać mogą refakcyi, jeżeli droga nie jest na liście przewozowym wskazana. O innych warunkach dowiedzieć się u zarządu kolei Północnej.

Kolej Północna nadaje również z zastrzeżeniem odwołania w ciągu roku na rok 1887 refakcyę dla przesyłek drzewa farbierskiego, rżniętego, mielonego lub tartego, pochodzącego z Salloch, idącego z Wiednia do Lwowa na dworzec centralny. Refakcya wynosić ma 21·2 ct. od centnara metrycznego (a więc normalna refakcyjna jest 232.2 centy zamiast 253. 4 centów), a służyć ma przesyłkom po conajmniej 50 centn. metr. na wagon i list przewozowy, nie wskazujący drogi.

(*G*) **Nowo otwarta stacya kolejowa.** Dyrekcya generalna Skarbowych dróg żelaznych otworzyła na linii z Żywca do Nowego Sącza stacyę Osielec dla całego ruchu, a więc także dla osób i pakunków, jako też dla pospiesznych i zwykłych przesyłek towarowych.

(*G*) **Kupon** kolei imienia arcyks. Albrechta, płatny dnia 1 stycznia r. b. po 1 zł. wal. austr. w srebrze, płacony będzie od dnia 15 b. m. tylko w *Boden - Credit - Anstalt* w Wiedniu.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3317 sztuk bydła, pomiędzy temi 2455 opasowych, 93

z paszy i 769 sztuk chudych. Z Galicyi przypędzono 585 sztuk opasowych i 127 chudych. Z Bukowiny 174 sztuk opasowych i 20 sztuk chudych wołów. Ogólny przypęd był o 313 sztuk większy, niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi przypędzono o 107 sztuk więcej, niż w zeszłym tygodniu. Przebieg targu był ociężały. Ceny spadły ogólnie o 1 zł. 50 ct., przy opasowem jednak galicyjko-bukowińskim bydle, nawet mniej wybornem, ceny podniosły się o 2 zł. Nie sprzedano tylko 13 sztuk. Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 48 do 53 zł., towar przedni po 54 do 56 zł., wyjątkowo po 57 do 58 złr., węgierskie po 48 do 55 zł., towar przedni po 56 do 60 zł., wyjątkowo po 61 do 62 zł.; z innych krajów po 51 do 57 zł., towar przedni po 58 do 63 zł., za woły z paszy po 47 zł. za cetnar metryczny towaru zabitego. Woły chude płacono po 27 do 111 zł. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Z komisyj i klubów.

(X.) Wczoraj wieczorem prace w komisyach sejmowych były w pełnym toku. Komisya budżetowa obraduje po dwa razy dziennie. Budżet już jest prawie na ukończeniu. Codziennie zbiera się komisya petycyjna. Prócz tego obradowały wczoraj wieczór komisye: drogowa, gminna, górnicza, gospodarstwa krajowego i szkolna. Komisya szkolna załatwiła wniosek p. Stan. hr. Badeniego o radach szkolnych okręgowych. Referat tej sprawy objął J. M. rektor dr. Tadeusz Pilat. O godzinie 8-mej wieczorem zebrał się klub prawicy. Na dziś zwołane są na godzinę 10, przed zebraniem Sejmu, komisye: administracyjna, lustracyjna i podatkowa. Prócz tego o godzinie 9tej rano odbył posiedzenie klub centrum, na którem zastanawiano się nad sprawami będącemi na dzisiejszym porządku dziennym Sejmu.

Wczorajsze posiedzenie klubu prawicy było wielce ożywione. Podniesiono znów ważną sprawę reformy gminnej. Z jednej strony pojawiły się wnioski, dążące do tworzenia gminy zbiorowej, z drugiej strony podnoszono myśl okręgów gminnych. Dyskusya, tocząca się około tych dwu punktów środkowych: gmina zbiorowa czy okręg gminny, nie doprowadziła wszakże do żadnego pozytywnego rezultatu.

(X) Na wczorajszem posiedzeniu klubu prawicy podniesiono sprawę ugody indemnizacyjnej z Rządem. Klub prawicy uchwalił wnieść w tej mierze wniosek na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu i traktować go jako nagły.

Rozpoczęto rokowania z innemi klubami; wszakże klub centrum nie zgodził się na nagłe traktowanie sprawy; klub lewicy zaś nie powziął jeszcze stanowczej decyzyi.

Sejm krajowy.

9 Posiedzenie Sejmu krajowego z dnia 11go stycznia 1887

Początek posiedzenia o godzinie 11tej minut 33, przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy, Jan hr. Tarnowski.

Sekretarze: Dr. Stanisław hr. Badeni, Stanisław Jędrzejowicz, Leniński, ks. Władysław Sapieha.

Ze strony c. k. Rządu: JE. pan Namiestnik.

Marszałek hr. Jan Tarnowski zagaja posiedzenie i oznajmia że protokół z poprzedniego posiedzenia jest wyłożony w kancelaryi sejmowej.

Izba udziela 4-tygodniowego urlopu posłowi Stanisławowi Starowiejskiemu.

Sekretarz dr. Stanisław hr. Badeni odczytuje spis petecyj.

Poseł Gnoiński Jan wnosi przy petycyi Rady pow. Czortkowskiej, o zmianę miejsca wyborów Zaleszczyki na Czortków, aby została przekazaną komisyi prawniczej z tym dodatkiem, iżby w tej sesyi z przedłożeniem do sejmu weszła. Sprzeciwia się temu p. Chamiec. P. Wolański Władysław popiera wniosek p. Gnoińskiego, który Izba uchwala.

Na pierwszym punkcie porządku dziennego pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego: o kredycie dla spółek wodnych; sprawozdawca p. Wereszczyński. Odesłano do komisyi budżetowej.

Z porządku dziennego następuje sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie konwersyi pożyczki Banku dla krajów koronnych, w roku 1880 zaciągniętej.— Sprawozdawca poseł Wereszczyński. — Odesłano do komisyi budżetowej. — Z kolei następuje sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie uchwały wys. Sejmu z dnia 23 stycznia 1886, o zapobieżeniu nadużyciom przy koncesyonowaniu, wykonywaniu wyszynku i sprzedaży słodzonych napojów i piwa zagranicznego. — Sprawozdawca poseł Wereszczyński. — Odesłano do komisyi administracyjnej.

Z kolei następuje sprawozdanie Wydz. kraj. z wniosku posła Małeckiego, w przedmiocie stopniowego wprowadzania w niektórych szkołach średnich wschodniej części kraju wykładów niektórych przedmiotów wyłącznie w języku ruskim. Sprawozdawca p. Pietruski wnosi przejście do porządku dziennego. Izba odsyła tę sprawę do komisyi szkolnej.

Dalej idzie sprawozdanie w przedmiocie reformy szkół wydziałowych męskich. Sprawozdawca poseł Pietruski. Odesłano do komisyi szkolnej.

Następuje sprawozdanie wyborów poselskich. Sprawozdawca poseł Pietruski. 1) Z kury większych posiadłości okręgu wyborczego b. obwodu Czortkowskiego, wybór p. Siemiginowskiego za ważny. 2) Z kuryi mniejszych posiadłości okręgu wyborczego Dolina-Bolechow-Rożniatów, wybrano posłem p. Mazarakiego. Wydział krajowy wnosi uznanie tego wyboru za ważny.

P. Romańczuk, zabrawszy głos, podnosi, że sprawa wyboru posła Mazarakiego w Dolinie nabrała rozgłosu w całym kraju. Wobec tego, że znaczna część wyborców ruskich usunęła się od wyboru posła, większość głosów, które p. Mazaraki otrzymał nie może być wyrazem woli większej części wyborców. Mowca konstatuje, że rezultat działania polskiej partyi sprzeciwia się temu, co ze strony polskiej o poczuciu i sprawiedliwości się mówi. Tradycyjna polityka „przeciw Rusinom“ dotyczas w niczem się nie zmieniła. — Ja — powiada pos. Romańczuk — z tego zarzutu nie robię nikomu, tylko konstatuję fakt. Mowca robi jedynie zarzut c. k. starostwie w Dolinie z powodu przeprowadzenia tamże wyborów. Porusza dalej sprawę pra wyborów w Perehińsku, o których już Wydział kraj. podniósł, że nie były należycie przeprowadzone. Biorąc na uwagę wpływ, jaki organa rządowe wywierają na wót tów, nie można się dziwić, dla czego taki a nie inny był wynik wyboru. Mowca nie stawia żadnego pozytywnego wniosku. Prosi tylko reprezentantów polskiego narodu, aby w obec Rusinów tak postępowali, jak mówią, lub tak mówili, jak postępują.

J. E. Pan Namiestnik zabiera głos i zapewnia mowcę, że żadnego polecenia, o jakiem mówił p. Romańczuk, Rząd p. starostwie w Dolinie nie dawał. Starosta miał polecenie, jak się ma zachowywać i to polecenie każdej chwili mogę przedłożyć mowcy, a przekona się, że było to polecenie zachowania jak najściślejszej bezstronności. O ile c. k starosta w Dolinie w tym wyborze w jakimkolwiek kierunku działał na własną rękę, nie miałem dotychczas sposobności sprawdzić, to tylko mogę powiedzieć, że mię żadna skarga nie doszła, a gdyby mię była doszła, to byłaby zbadaną i porządek byłby zrobiony. Od tego czasu zreszta c. k. starosta w Dolinie ustąpił, i przeniesiony został w stan spoczynku, nie można więc teraz przeprowadzać z nim śledztwa na fakta przez mowcę przytoczone. Co do twierdzenia, że przy innych wyborach nastąpiły jaskrawe nielegalności, mogę odpowiedzieć, że faktów tutaj nie przytoczono żadnych. (*Głosy*: Złoczów! Poseł Siczyński woła: „a Złoczów!“)

Złoczów? — powtarza J. E. pan Namiestnik — dobrze. Otóż w Złoczowie c. k. Sąd przeprowadził dochodzenie ściśle, i uznał, że żadnego powodu do wdrożenia postępowania przeciw urzędnikom starostwa nie ma.

P. Ksiądz Siczyński; Niektóre organa prasy polskiej z oburzeniem przyjęty wybór posła w Dolinie.

Mowca podnosi ogólne zarzuty przeciw postępowaniu starostw.

P. Abrahamowicz zwraca się przeciw p. Siczyńskiemu i podnosi, że nie zna rozdziału na okręgi polskie i ruskie; przypomina fakt jednogłośnego wyboru księdza Kaczały; nie chce bronić starostw, lecz broni autonomii krajowej, a czyż wójtowie gmin są zależni od starostw?

Poseł Rozwadowski Tomisław nie sądzi, iżby zarzuty podniesione przez posła Romańczuka, były słuszne.

Po zamknięciu dyskusyi przemawia jeszcze poseł, dr. Antoniewicz: Posłowie Romańczuk i Siczyński podnieśli sprawę dla nas bardzo bolesną. Odpowiedź posła Rozwadowskiego była nadto pobieżną i lekką. Były tu podniesione zarzuty bardzo ważne. Mówiono, iż skarg nie było. Nieraz bywały skargi, lecz te skargi najczęściej szły do aktów. Skargi były, a były podniesione nie z strony ruskiej, lecz ze strony polskiego dziennikarstwa. Że demoralizacya panuje na polu wyborczem jest to dziś rzecz wiadoma. — Dziś wam z tem samej broni przeciw wam użyją. Wstąpiliśmy w erę bardzo smutną. Nawet sąd jest w sprawach politycznych „*Landsdragonem*“ władzy politycznej. U nas konstytucya ma być, lecz jej istotnie nie ma.

Jego Ekscelencya Pan Namiestnik zabiera po raz drugi głos i oświadcza:

Zastrzegam się przeciw słowom posła Antoniewicza twierdzącym, że u nas panuje tylko niby Konstytucya. Przy tej sposobności odczytam owe „poruczenie“ przesłane przezemnie c. k. starości w Dolinie: (czyta).

„Do c. k. Starostwa w Dolinie.

Sprawozdanie z dnia 20 b. m. l. 100 o ruchu wyborczym, z powodu odbyć się mającego uzupełniającego wyboru posła sejmowego, z gmin wiejskich tamtejszego okręgu wyborczego, przyjmuję do wiadomości i wzywam Pana, byś tak przed wyborem, jak i w toku samej akcyi wyborczej przestrzegał jak najściślejszej objektywności i postępowaniem swojem i podwładnych organów nie dał najmniejszego powodu do podejrzywania władzy o przechylanie się na stronę któregokolwiek z kandytatów.“

Dnia 21 listopada 1886.

Zaleski.“

(*Ogólne brawo*).

Po przemówieniu sprawozdawcy, pos. Pietruskiego, wybór p. Mazarakiego uznano za ważny.

Przystąpiono do sprawdzenia wyboru posła z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Kraków, Liszki, Skawina. Izba uznaje wybór hr. Sobiesława Mieroszewskiego za ważny.

Wybór hr. Michałowskiego posłem z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego Żywiec-Ślemień Izba uznaje za ważny.

Z porządku dziennego następuje dalej sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia koncesyi do pobierania opłat mytniczych — a mianowicie: A a) Radzie powiatowej w Czortkowie na drodze pow. Wierzbowiec-Białobożnica;

b) Radzie powiatowej w Przemyślu od mostu pow. na rzece Wiarze;

c) Radzie powiatowej w Ropczycach od mostu pow. na rzece Wielopolce.

B. Wydziałowi powiatowemu w Skałacie na rzecz utrzymania drogi gminnej Podwołoczyska-Grzymałów. Sprawozdawca p. Władysław Badeni. Uchwalono udzielić wedle wniosków Wydziału krajowego.

Dalej idzie sprawozdanie komisyi budżetowej: a) o preliminarzu wyższej szkoły rolniczej i szkoły parobków w Dublanach na rok 1887.; b) o preliminarzu folwarku Dublańskiego na rok 1887.; c) o preliminarzu kursu gorzelnictwa w Dublanach na rok 1887. Sprawozdawca poseł Abrahamowicz. Przyjęto wedle wniosków komisyi budżetowej.

Wnioski te podaliśmy w dzisiejszem omówieniu przedłożeń komisyjnych. (*Przyp Redak.*)

Godzina 2ga posiedzenie trwa dalej.

Najd. Cesarzewiczowstwo oraz książę Filip Koburgski i jego Małżonka, księżna Ludwika, powrócili przedwczoraj z Abbazii do Wiednia. Na wyraźne życzenie Najdostojn. Cesarzewicza, zaniechano na dworcu kolejowym urzędowego przyjęcia.

Przedwczoraj odbyło się w Wiedniu zgromadzenie robotników, na którem dyskutowano nad wnioskiem dep. Plenera w sprawie urządzenia izb robotniczych. Ze wszech stron odzywały się głosy, że izby robotnicze byłyby tylko pozorną instytucyą, z której klasa robocza nie miałaby żadnej korzyści. W tym też duchu powzięto rezolucyę.

W połowie bieżącego miesiąca podejmie na nowo obrady austro-rumuńska komisya, dla dokończenia uregulowania granicy pomiędzy Austro-Węgrami a Rumunią.

Dzienniki berlińskie notują jako fakt, że sejmowi pruskiemu, który zbiera się dnia 15 b. m, zostanie przedłożonym najpierw projekt ustawy o nowym podziale pewnej liczby obwodów w W. Księstwie Poznańskiem i Prusach zachodnich, a następnie kościelno-polityczny projekt ustawy. Treść tego projektu trzymaną jest w ścisłej tajemnicy, a prawdopodobnie dopiero mowa tronowa poda o nim pierwsze autentyczne wskazówki. Jak się zdaje, otwarcia sesyi sejmowej dokona w zastępstwie króla, minister Puttkamer.

W myśl ustawy z dnia 21 maja r. b. przewodniczącymi katolickich zarządów kościelnych, są proboszczowie. Wyjątek od tej ustawy stanowią: archidyecezya gnieźnieńsko-poznańska i dyecezya chełmińska, gdzie tylko na mocy królewskiego rozporządzenia proboszczowie mogą przewodniczyć zarządom kościelnym. Otóż ostatniemi czasy ogłoszono takie rozporządzenie dla dyecezyi chełmińskiej.

Z d. 13-ym b. m. wchodzi w wykonanie rozporządzenie rossyjskiego ministerstwa sprawiedliwości, mocą którego wszystkie instytucye sądowe w Królestwie Polskiem mają wystawiać na dokumentach jedną tylko datę, mianowicie według starego stylu.

Z Rzymu nadchodzą coraz bardziej niepokojące doniesienia o zdrowiu sekretarza stanu, kardynała Jacobiniego. Według *Germanii* zachodzi obawa katastrofy.

Korespondent *Kölnische Ztg.* zapewnia, że otrzymał z kół dyplomatycznych dokładną wiadomość o przyczynie uległości sułtana dla rządu rossyjskiego. Według korespondenta, sułtan dał się stanowczo przekonać zapatrywaniom Szakira baszy, które są następujące: „Rossya przestała popierać utworzenie małych państw bałkańskich lub wzmacniać już istniejące, gdyż nie widzi w tem korzyści dla swoich interesów. Rossya pragnie zawładnąć Dardanellami, ale w Turcyi nie upatruje głównej przeszkody, przeciwnie, szczere popieranie Turcyi uważa Rossya za najdogodniejszą drogę do rozporządzania cieśniną, jeżeli nie faktycznie, to przynajmniej formalnie. Choćby nawet przypuścić, że Rossya dąży do zajęcia w posiadanie Konstantynopola, to jednak jest rzeczą pewną, że nauczyła się taktyki od zdobywców wschodnich tej stolicy, od Turków, którzy sami, nim zajęli Bizancyum, bronili go długo przeciw silnym nieprzyjaciołom zachodnim. Jeżeli dalej Rossya w istocie liczy na upadek Turcyi, to chce ją jednak o ile możności jak najdłużej podtrzymać, skoro Turcya oprze się o Rossyę. Rząd rossyjski ma nadzieję, że wzrastająca niemoc Turcyi powoli i nieznacznie zapewni Rossyi zwierzchnictwo. Natomiast może Porta przez kilka lat dziesiątek wyzyskać tę szczerą przyjaźń Rossyi, a mimo tego nie dopuścić do ostatecznych konsekwencyj, do których Rossya zdąża.“

Paryski korespondent *Köln. Ztg.* donosi, że zarządy arsenałów francuskich otrzymały rozkaz, ażeby do manewrów wiosennych przygotowały znaczniejszą ilość łodzi torpedowych pierwszej klasy. Łodzie te mają natychmiast po nadejściu rozkazu wypłynąć na morze Śródziemne.

Z Hanoi donoszą o coraz częstszych potyczkach wojsk francuskich z powstańcami. Chociaż powstańcy cofać się wszędzie muszą po znacznych stratach, położenie w Tonkinie jest wszakże tak groźne, że o odwołaniu części sił zbrojnych nie może być obecnie mowy. Powstańcy, jak zapewniają relacye z Hanoi, zaopatrzeni są w doskonałe karabiny i działa, i zdaje się, że mają także zdolnych dowódców.

Madrycki dziennik urzędowy ogłosił dekret królowej, mianujący Martineza Campos gubernatorem Madrytu, na miejsce generała Pavii, a tego ostatniego gubernatorem na Porto Rico. Utrzymują, że generał Pavia nie przyjmie tego nowego urzędu.

Times, omawiając ustąpienie lorda Iddesleigh, pisze, że ustąpił on przejęty tem patryotycznem przekonaniem, że właściwiej daleko będzie złożyć, kierunek spraw zagranicznych w ręce Salisburyego, który i przedtem był rzeczywistym inspiratorem, a on wykonawcą tylko. Times uważa, że lord Iddesleigh nie zrobił wprawdzie żadnego nierozważnego kroku, ale było mu na tem stanowisku niewygodnie, gdyż nie znał dokładnie tajemnic dyplomacyi.

Dzienniki londyńskie donoszą, że po objęciu przez prezesa gabinetu, lorda Salisbury'ego, także i teki ministra spraw zagranicznych, lord Iddesleigh otrzyma jakieś honorowe odznaczenie, oświadczył bowiem, że z powodu nadwątlonego zdrowia i wieku (68 lat), pragnie usunąć się nie tylko od służby czynnej, ale także od wszelkiego udziału w pracach parlamentarnych.

Urzędowe relacye tureckie z wyspy Krety donoszą ponownie o groźnej agitacyi pomiędzy ludnością grecką, która to agitacya przybiera rozmiary zatrważające. Porta żądała za pośrednictwem swego posła w Atenach odwołania greckich konsulów w Rethyno i Kandyi i toż samo żądanie przedstawiono posłowi greckiemu w Konstantynopolu. Gubernator generalny Krety otrzymał rozkaz użyć siły zbrojnej, gdyby się okazała potrzeba. Otrzymał on także od Porty bezwarunkowe pełnomocnictwo i także zówkę, że może w razie, gdyby konsulo-

wie popierali nadal wichrzenia, kazać ich aresztować i wydalić z granic wyspy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszy obiad u Najj. Pana otrzymali zaproszenie: minister Sturdza i inni delegaci rumuńscy.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) W kościele Augustyanów odbyła się wczoraj o godzinie 2 po południu generalna próba zapowiedzianej na dzień dzisiejszy ceremonii pasowania Najd. Arcyksięcia Eugeniusza na kawalera zakonu niemieckiego. Na uroczystości dzisiejszej będzie obecnym Najj. Pan wraz z całym Dworem.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) Uroczystość pasowania Najdost. Arcyksięcia Eugeniusza na kawalera zakonu niemieckiego odbyła się dzisiaj według przepisanego ceremoniału, w obecności Najj. Pana, Najd. Cesarzewiczowstwa, Najd. Arcyksiężniczki Waleryi, wszystkich przebywających w Wiedniu Najdost. Arcyksiążąt i Arcyksiężniczek, księstwa Koburskich i członków arystokracyi.

Wiedeń, 11 stycznia. *Wiener Zeitung* ogłasza: Najj. Pan raczył nadać kupcowi lwowskiemu, Wallachowi, w uznaniu długoletnich i skutecznych usług, wyświadczonych państwu w charakterze członka senatu spraw handlowych, krzyż kawalerski Franciszka Józefa.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Generalna dyrekcya kolei państwowych przyznała znaczne refakcye w obrocie różnorodnych galicyjskich towarów, a to przedewszystkiem celem podniesienia galicyjskiego przemysłu naftowego i wywozu zboża galicyjskiego do Szwajcaryi i Bawaryi.

Wiedeń, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) Wczorajszy koncert pani Sembrich-Kochańskiej miał niesłychane powodzenie. Recenzent *Neue fr. Presse* przyznaje, iż sława, poprzedzająca artystkę, była ze wszech miar usprawiedliwioną.

Berno, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Konferencya niemieckich wyborców uchwaliła rezolucyę, w której wypowiedziano podziękowanie przewódcom stronnictwa niemieckiego na Morawie, zaaprobowano ostatnią akcyę niemiecko-czeskich posłów i podniesiono potrzebę zgody i jedności pomiędzy wszystkimi Niemcami. Konferencya odroczyła zwołanie morawsko-niemieckiego sejmiku aż do załatwienia różnic, jakie zachodzą między austro-niemieckiem stronnictwem i partyą narodowo-niemiecką.

Inszpruk, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) *Tiroler Stimmen* oświadczają, że biskupi i konserwatywni posłowie Tyrolu nie przystaną na przedłożenie szkolne, nie zgadza się bowiem ono z zasadami Kościoła.

Haga, 11 stycznia. Trybunał kasacyjny potwierdził wyrok, mocą którego socialiści Domela i Nienwenhuis zostali zasądzeni za obrazę króla na rok więzienia.

Berlin, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) Tutejsze dzienniki przypisują przyjazdowi do Berlina Piotra hr. Szuwałowa misyę pokojową.

Berlin, 11 stycznia. (*Tel. pryw.*) *Norddeutsche All. Ztg.* pisze, że gdyby parlament niemiecki odrzucił przedłożenie wojskowe, ściągnąłby na siebie zarzut, iż oddaje na pastwę żywotne interesa państwa.

Sofia, 11 stycznia. Od 13 b. m. zostanie połączoną służba pocztowa na kolejach serbskich z takąż służbą na kolejach wschodnio rumelijskich, a wszystkie listy i pakunki będą mogły być z możliwym pospiechem ekspedyowane przez Bułgaryę.

Rząd bułgarski zainicyował rokowania z W. Portą, aby do Adryanopola mogły być wysyłane tygodniowo cztery pociągi kolejowe bezpośrednio i bez żadnej przerwy.

Sofia, 11 stycznia. (*Tel. pr.*) *Agencya Havasa* donosi: Relacya delegatów bułgarskich, w których skonstatowano życzliwe usposobienie Francyi, wywołała dobre wrażenie.

Getynga, 11 stycznia. Dzisiejszej nocy, około godziny 12 zgorzał do szczętu tutejszy teatr miejski. Wśród katastrofy nikt nie utracił życia.

Paryż, 11 stycznia. Dochody państwa w r. 1886 były o 32 milionów fr. mniejsze, niż w r. 1885, a w porównaniu z preliminarzem o 71 milionów mniejsze.

Paryż, 11 stycznia. Dzienniki tutejsze ogłaszają pismo pewnej moskiewskiej znakomitości, która wyrażając podziękowanie gen. Saussier za tak sympatyczne dla Rossyi słowa, wypowiedziane w czasie pogrzebu gen. Pittié, nadesłała mowcy artystycznie wykonaną wazę, która uchodzi w Rossyi za sympol braterstwa. Saussier podziękował za dar i w obszernem piśmie oświadczył, że uznanie, wypowiedziane dla bohaterstwa i rycerskiej lojalności Rossyi, było rzeczywistym wyrazem uczuć serc francuskich.

Paryż, 11 stycznia. Minister Goblet, przyjmując prywatnie deputacyę bułgarską, oświadczył, iż nie ma nic do dodania do znanej odpowiedzi ministra spraw zagranicznych Flourensa. Francya żywi dla wolności ludów sympatyczne uczucia, musi jednak troszczyć się przedewszystkiem o własne interesa. Nic ma żadnych takich szczególnych interesów, które mogłyby wytłómaczyć interwencyę Francyi w sprawie Bułgaryi. Francya nie może przerywać węzłów, jakie łączą Bułgaryę z Mocarstwami, a z któremi Francya utrzymuje przyjaźne stosunki. Francya może życzyć tylko szybkiego i pomyślnego załatwienia obecnego przesilenia, które jest dla całej Europy źródłem niepokoju i zamieszania.

Przyjęcie było uprzejme, trwało jednak zaledwie kilka minut.

Londyn, 11 stycznia. Syn lorda Iddesleigha, H. S. Northcote ustąpił ze stanowiska generalnego inspektora artyleryi. Ze strony dobrze poinformowanej zapewniają, że Iddesleigh trwa w postanowieniu ustąpienia z gabinetu.

Londyn, 11 stycznia. Deputowany Henryk Holland, ze stronnictwa konserwatywnego, został mianowany sekretarzem stanu dla kolonij.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 stycznia 1887, godzina 1 min. 40 Alp. Tow. górn. 27·25 Węg. akcye kredyt. 301.—, Akcye anglo austr. 111·50, Akcye banku Union 216·40 Akcye kolei Karola Ludwika 202·80, Akcye kolei północnej 235.50 Akcye kolei południowej 101·75, Akcye kolei Alföld 187·25, Akcye kolei Elżbiety 254.70, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 233.50, Akcye kolei węg. północno wschodniej 171·75 Wiedeńskie losy 23·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw w złocie —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·50, Losy regulacyi Cisy 125·75, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 103 15, Akcye związkowego banku 104 50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·17 75, Węgierskie losy 121·25, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 242 75. — Usposobienie przygnębione

Wiedeń, 10 stycznia 1887, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 291 30 Anglo-Austr. —·—, Unionbank ——, Kolej Karola Ludwika 203 25, Południowa —·—, Renta papierowa 82·55, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·— Napoleondor 9 98.50, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 11 stycznia 1887 r. godzina 10 min. 40 Akcye kredytowe 291·10, Anglo-Austr. —— Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 203·25. Południowa —·—, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne 103·25 Galic. oblig. indemn —·—, do —·—, $4^1/_2$% listy zastawne banku krajowego 98 —, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 96·50 Napoleondor 9·98·— Rubel papierowy —·—·— Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z dnia 10 stycznia 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kil —·— do —·— złr, żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10·000 litr procent 25·50 do —·— złr. Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —·— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł, 100 kilegr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 9·25 do 9·27 zł. Berlin: Pszenica żółta (na wiosnę) 166·25 do —·— żyto —·— —·— m. spirytus 37·50, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 51 kilogr. 53·— olej rzepakowy —·—. fr, spirytus —·— fr.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

Pociągi kolejowe
przychodzą do Lwowa:
podług zegara lwowskiego.
od 1 października 1886.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min 50 rano pociąg pospieszny, o godz 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 10 stycznia 1887.

		płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
I. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	201	50	204	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.		232	50	23·	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		287	—	292	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.		100	—	101	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	bez kupona bieżącego	103	—	104	—
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.		97	75	98	75
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.		100	—	101	—
„ „ „ 4 pr. w. a.		96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.		100	—	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.		93	—	94	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	bez kupona	99	25	100	25
„ „ 4 prc. „ „ 56					
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi			50	53	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi			43	46	—
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.			—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.		104	20	105	20
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.		100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi					
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.		96	70	98	—
5. Losy miasta Krakowa		17	—	19	—
„ „ Stanisławowa		29	—	32	—
6. Monety					
Dukat holenderski		5	88	5	98
Dukat cesarski		5	92	6	02
Napoleondor		9	92	10	02
Półimperyał		10	26	10	36
Rubel rossyjski srebrny		1	54	1	64
„ „ papierowy		1	$16^1/_2$	1	$18^1/_2$
100 marek niemieckich		61	50	62	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 8. stycznia 1887.

	płacą	żądają
I. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82.80	82.95
luty-sierpień	82.75	82. 0
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	83.60	83.75
kwiecień-październik	83.65	83.80
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.—	132.—
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	138.—	138.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	139.40	140.—
„ „ 1864 po 100 złr.	168.75	169.25
„ „ 1864 po 50 złr.	167.—	168.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zastw. domen. państw. po 129 złr. 5 prc.	157.75	158.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	100.90	101.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	113.20	113.50
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.50	—.—
Galicyi	104.40	105.—
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.60	105.20
Węgier	105.20	105.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	111.40	111.40
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	291.20	291.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	564.—	568.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	242.50	243.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	880.—	881.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	389.—	390.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2350	2353
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	202.60	203.10
Lwów-Czern. kol i po 200 zł. wa. war.	233.50	234.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	255.75	256.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	102 75	103.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	174.75	175.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.25
„ premiowe po 3 prc.	101·—	101.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99·—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	99.35	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	—.—	96.40
„ „ „ „ „ po 5 prc.	100.25	—.—
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.25	—.—
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	98.—	98 50
Obligi komnnalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.25	100 75
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.25	103.75
Banku austro węgiersk. po 5 prc.	101.50	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc.	101.40	101.70
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	100.75	101.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	101·—	101.60
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	101.—	101 40
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.—	100.60
„ po 100 zł. w. a.	117.70	118.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.50	100.90
dtto dtto. (Jarosław-Sokal)	98.75	99.25
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.75	83.25
z r. 1884	92.25	92.75
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.25	100.75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	175.75	176.25
Clarego po 40 zł. m. k.	44.—	44.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	20.—	—.—
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46.50	47.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł	15.—	15.30
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.60	9.90
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	19.75
Salma po 40 zł. m. k.	59.25	59.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	60.25	60.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.75	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.50	138.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.—	34.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	45.—	46.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	126.35	126.85
Paryż za 100 ft.	49.85.—	49.95.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men	5.93.—	5.95.—
„ pełnej wagi	5.89.—	5.91 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.97.—	9.98.—
Rossyjski imperyał	10.31.—	10.33.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 10 stycznia 1887.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	50
„ „ „ w srebrze	83	50
Renta w złocie	113	30
5 prc. austr. renta marcowa	101	20
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	291	30
Londyn	126	45
Napoleondor	9	$97^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	93
100 marek niemieckich	61	90

L. 14598 (154 1—3)

C. k. sąd pow. miej. deleg. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy Janowi Klimie przyznanej w resztującej sumie 192 złr. 51 ct. wa. z procentami po 6prc. od dnia 27 stycznia 1882 bieżącemi, kosztami w kwotach 8 złr. 88 ct. 8 złr. 14 ct. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwotach 5 złr. 83 ct. i 12 złr. 11 ct. a. w. już przyznanych i za podanie niniejsze w kwocie 11 złr. 56 ct, wa. obecnie się przyznających odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż $^{2}/_{3}$ części Io i IIo ciała hipotocznego wyk. hip. l. 28 gminy Trzetrzewiny objętego wedle karty B. poz. 5 dłużników Macieja Masztalerza i Maryanny Masztalerz własnych na kwotę 1105 złr. 40 ct. wa. oszacowanych w trzech terminach mianowicie w dniu 22 lutego 1887, w dniu 29 marca 1887 i w dniu 3 maja 1887 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 111 złr. wa.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania sprzedać się mających $^{2}/_{3}$ części powyższych ciał hipotecznych tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze przejrzane.

Nowy Sącz, dn. 6 grudnia 1886.

L. 19964 (101 1—3)

C. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemyślu przeciw Katarzynie Horakowej i Iwanowi Wojtowiczowi o zapłacenie sumy 55 złr. przeprowadzoną zostanie dnia 4 lutego 1887 o godzinie 10 przed południem w sądzie w biurze nr. 27 sprzedaż realności dłużników w Nowosiółkach położonych wykazem hipotecznym l. 10, 17, 16, 255 ks. gr. gminy Nowosiółki objętych.

Cenę wywołania która jest ceną szacunkową stanowi wartość szacunkowa przez sądowe oszacowanie wypośrodkowana a to a) $^{1}/_{4}$ części realności wyk. l. 17 objętej Katarzyny Horakowej własnej w kwocie 10 zlr. b) całei posiadłości wyk. l. 16 objętej Katarzyny Horak własnej w kwocie 95 złr. c) całej posiadłości wyk. hip. l. 10 objętej Iwana Wojtowicza własnej w kwocie 210 złr. d) połowy posiadłości wyk. l. 255 objętej Iwana Wojtowicza własnej w kwocie 220 złr. e) $^{1}/_{4}$ części posiadłości wyk. hip. l. 17 objętej Iwana Wojtowicza własnej w kwocie 20 złr., wadyum 10prc. tej sumy.

Na powyższym terminie realności te każda odrębnie za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dra Mochnackiego. Resztę warunkow sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 12 listopada 1886.

L. 4245. (235 1—3)

W dniach 16 stycznia, 14 lutego i 14 marca 1887, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 70 w Cichem położonej ciała tabularnego niestanowiącej, Jana Szewczyka własnej w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 420 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 42 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Czarny Dunajec, dn. 2 grudnia 1886.

L. 4086. (236 1—3)

W dniach 24 stycznia, 21 lutego i 21 marca 1887, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 76 w Dziasniszu położonej ciała tabularnego niestanowiącej Macieja i Reginy Ogórków własnej, w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 350 zł. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 48 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Czarny Dunajec, d 21 listopada 1886.

L. 20937. (202 1—3)

Brodzki c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Dawida Horna w ilości 1000 zł. a. w z pn. przymusowy jawny przetarg sumy 1000 zł. w stanie biernym realnosci wyk. hip. l. 21 księgi gruntowej gminy kat. Folwarki małe, Herscha i Heni Safier własnej, na rzecz dłużnika Mechla Topper zaintabulowanej, na dnie 24 styczaia i 7 marca 1887, zawsze o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 5 tut. sądu, przyjmując za podstawę warunki, które wraz z wyciągiem tabularnym w tut. sąd. registraturze przeglądnąć wolno.

W razie nie sprzedania tej sumy na drugim terminie licytacyjnym, wyznacza się do ułatwiających warunków termin na dzień 25 kwietnia 1887, o, godzinie 10 rano w biurze nr. 5 tutejszego sądu.

Brody, dnia 27 listopada 1886.

L. 5348. (229 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 500 zł. wa. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 75 w Krakuszowicach położonej Ludwika Górki hipoteczną własność stanowiącej, na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce w dwóch terminach licytacyjnych:

dnia 24 stycznia
dnia 28 lutego 1887.

każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 1290 zł.

Wadyum 129 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej.

Niepołomice, d. 11 października 1886.

L. 5243. (230 1 3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 150 zł aw. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 49 gm. kat. Pierzchów objętej a Ignacego Kostucha, Maryanny Koniecznej i Małgorzaty Kostuchowej własnej, na rzecz pow. kasy Oszczędności w Wieliczce w dwóch terminach licytacyjnych.

dnia 26 stycznia i
dnia 21 lutego 1887

każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania tej realności wynosi 639 złr.

Wadym zaś 69 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Niepołomice d. 30 września 1886.

L. 5140. (209 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iz celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 25 zł. 20 ct. 24 zł. 60 ct., 24 zł., 23 zł. 40 ct., 22 zł. 80 ct. i 195 zł. aw. zpn. odbędzie się licytacya realności pod lk. 22 w Woli Zręczyckiej położonej lwh. 21 ks. gł. gr Zręczyce objętej w trzech terminach a mianowicie: dnia 5 lutego, dnia 2 marca i dnia 13 kwietnia 1887, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1000 zł. wa.

Wadyum wynosi 100 zł. wa.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 31 sierpnia 1886 r. ustanawia się kuratorem ck notaryusza p. Bruno Rogaslkiego.

C. k. sąd powiatowy
Dobczyce. d. 1 paździeynika 1886.

L. 10693. (143 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sniatynie zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Todresa Silberpuscha pto 600 zł. po potrąceniu zapłaconych 75 zł. odbędzie się w tut. sądzie egzek. publiczna sprzedaż połowy realności pod nr. 315 st. 182 nowy II. części w Sniatynie położonej wedle tom V str. 14 poz. włas. VIII. ks. gr. Schaji Guthera własnej, pod warunkami tus. uchwałą z dnia 19 listopada 1885 l. 12078 objętemi z tą zmianą, że egzekucyę prowadzącemu w razie nabycia powyższej realności nie wolno samowolnie potrącać swojej pretensyi z ceny kupna.

Cena szacunkowa wynosi 258 zł.

Wadyum 25 zł.

Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach dnia 31 stycz ia, 3 marca i 30 marca 1887 o godz 10 rano z tem, że gdyby rzeczona realność na dwóch pierwszych terminach wyżej lub za cenę szacunkową sprzedana nie została na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i protokół oszacowania wolno przejrzeć w tus. registraturze.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzyby po dniu 19 września 1886 na sprzedać się mającej połowie realności prawa rzeczowe nabyli na ręce kuratora adw. dr. Dawidowicza.

Sniatyn, 20 października 1886.

L. 17791 (200 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 31 grudnia 1885 l. 17960 ogłoszonego w dzienniku urzędowym gazety lwowskiej n. 45, 46, 48 z roku 1886 iż wsprawie egzekucyjnej gminy miasta Brodów przeciw Chanie Matel dw. im. Daucz o 299 złr. 27 ct. aw. zprzynależyto. odbędzie się dnia 22 lutego 1887 o 10 godzinie rano w biórze nr, III przymusowa publiczna licytacya realności pod l. kons. 465 w Brodach położonej, wyk. hip. 249 księgi gruntowej gminy katast. Brody objętej, na ktorym terminie realność ta za jaką kolwiek cenę, nawet niżej ceny wywołania bez względu na wysokość zahipotekowanych wierzytelności najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 4940 złr. 50 cnt. zakład wynosi 5% takowej czyli 247 złr. aw.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta niezmienionych warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze.

Kurator dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest w osobie Adama Studzińskiego w Brodach,

Brody, dnia 5 listopada 1886.

L. 5136 (210 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 21 zł 20 zł. 50 ct, 20 zł. 19 zł. 50 ct. 19 zł. i 162 zł. 50 ct. aw. zpn. odbędzie się licytacya realności pod lk. 9 i 71 w Woli Zręczyckiej położonej, lwh. 7 ks. gr. Zręczyce objętej w trzech terminach a mianowicie: dnia 3 lutego dnia 1 marcai dnia 12 kwietnia 1887, zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1415 ct. aw.

Wadyum wynosi 142 ct aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytn niewiadomych oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886 ustanawia się kuratorem ck. Notaryusza p. Brunona Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, dnia 1 października 1886.

L. 9966 (227 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 3 lutego i 3 marca 1887, powyżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 16/30 w Gródku według wyk. hip. 93 ks. gr. gm. kat. Gródek Leiby Blumena, Mariemy Blumen i Marcina Rosołowskiego własnej, na rzecz gminy miasta Gródka pto 367 zł. 50 ct. z pn

Cena wywołania 1401 zł. wa.

Wadyum 140 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu Abrahama Billiga i Róży Rauch i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Aleksandra Tomaszewskiego z Gródka.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 28go kwietnia 1887, o godz. 10 rano.

Gródek, d. 11 października 1886.

L. 5164 (218 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelnosci powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 21 zł. 50 ct., 21 zł., 20 zł. 50 ct., 20 zł., 19 zł. 50 ct. i 175 zł aw. z pn., odbędzie się licytacya realności pod lk. 20 w Stadnikach położonej, lwh. 19 ks. gł. gr. Stadniki objętej w 3 terminach, a mianowicie:

dnia 3 lutego
dnia 1 marca } 1887
dnia 12 kwietnia

zawsze o godzinie 10 przed poł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1198 zł. aw.

Wadyum wynosi 120 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Bruno Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, d. 1 października 1886.

L. 5162 (226 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwotach 16 zł. 20 ct., 15 zł. 90 ct., 15 zł. 60 ct., 15 zł. 30 ct., 15 zł. i 187 zł. 50 ct. aw. z pn. odbędzie się licytacya realności pod lk 9 i 47 w Kędzierżyńce położonej, lwh. 9 ks. gł. tejżo gminy objętej, w trzech terminach, a mianowicie:

dnia 3 lutego
dnia 1 marca } 1887
dnia 12 kwietnia

zawsze o godzinie 10 przed poł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 665 zł. wa.

Wadyum wynosi 67 zł. aw.

Resztę warunków sprzedaży, akt oszacowania i wykaz hip. można przejrzeć w tut. sąd. registraturze w godzinach urzędowych.

Dla wierzycieli, z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, oraz dla tych, którzyby uzyskali prawo zastawu na tej realności po dniu 30 sierpnia 1886, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza, p. Bruno Rogalskiego.

C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, d. 1 października 1886.

L. 5231. (9287 3—3)

Sąd pilznieński ogłasza, że w dniach 7 lutego i 14 marca 1887 powyżej, zaś dnia 25 kwietnia 1887 poniżej ceny szacunkowej, lecz nie niżej kwoty 600 zł., odbędzie się licytacya realności l. 95 według wyk. hip. 19 gminy Zdżary Józefa i Maryanny Rzemułów własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowic pto 200 zł. zpn.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków, wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu, kuratorem nieznanych ogółem wierzycieli ustanowiono Tytusa Bujnowskiego notaryusza w Pilznie.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 9 maja 1887 o 10 rano.

C. k. sąd powiatowy
Pilzno dnia 22 listopada 1886-

Ч. 18422. (122 3—3)

Зъ ц. к. львовского суду пов. гор. дел. С. II подае ся до вѣдомости, що на просьби Гриця Пинкневича въ цѣли стягненя тогожь претенсіи въ сколькости 1·8 зрл. 40 кр. зъ прн. розписана публична примусова продажь реальности въ Грибовичахъ вык. ипот. 304 обнятой, власность Стефана, Дмитра, Петра и Михаила Пинкневичôвъ.

Термина визначеній на 20 сѣчня 1887, 24 лютого 1887 и 24 марта 1887, кождого разу о годинѣ 9 рано въ салѣ розправъ суду тут.

Цѣна выклична 1422 зл.

Вадіюмъ 142 зл 20 кр.

На першôмъ и другôмъ терминѣ можна буде набути повизшу реальнôст, лише за, або и визше цѣны выкличной на третôмъ набѣтъ и понизше той.

Прочіи условія въ тус. регистратурѣ можь переглянути.

Львôвъ, 10 падолиста 1886.

L. 8690. (162 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Zwanzygiera w kwocie 900 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 31 stycznia, 4 marca i 6 kwietnia 1887, zawsze o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętych lwh. 1 gminy Zuklin Józefa Bachaja własnej, $^{1}/_{3}$ części lwh. 141 Zuklin Józefa Bachaja własnej, lwh. 142 gminy Zuklin Walentego i Katarzyny Komendów własnej i lwh. 143 gminy Zuklin Magdaleny Mazak własnej.

Cena wywołania 5950 zł.

Wadyum 595 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr Gotlieb w Jarosławiu.

C. k. sąd powiatowy
Przeworsk, 30 listopada 1886.

L. 8891 (132 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Berischa Leiby Kriega przeciw Oleksie Bojko o zapłacenie 40 zł. wa. z pn. przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego wyk. hip. l. 7 ks. gr. Łany z wykluczeniem parc. gr. 1334 i połowy ciała hip. wykazem hipotecznym l. 33 tejże samej gminy, dłużnika własnych w 3 na dzień:

1. 25 stycznia
2. 25 lutego } 1887
3. 29 marca

o godzinie 10 rano, każdym razem w zabudowaniu tutejszego sądu wyznaczonych terminach, z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 925 zł.

Poręczne 92 zł. 50 ct wa., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki mogą, chęć kupna mający w registraturze sądowej przeglądnąć, zaś o stanie tabularnym w urzędzie hypotecznym a o zaległych podatkach w ck. urzędzie podatkowym w Bóbrce się przekona.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, dnia 27 listopada 1886.

L. 8733 (153 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie wiadomo czyni, że celem zaspokojenia zaległych należytości Galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowia jak 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 raty po 200 zł. wa. zpn asekuracyi ogniowej 14 zł. 22 ct. i 18 zł. 22 ct. aw. zpn. pozostającego kapitału do spłacenia w kwocie 3085 zł. 49 ct. w. a. zpn. odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 130 w Rzeszowie położonej wedle lwh. 119 dłużników Izaka i Chany Rosenbaumów własnej, w tutejszym sądzie w 3 terminach, a mianowicie dnia 31 stycznia 1887, dnia 28 lutego i dnia 28 marca 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem, pod warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi suma 8300 zł. W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej tej ceny wywoławczej, a w trzecim terminie nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność tę obciążającym długom hipotecznym.

2. Każdy chęć kupna mający winiea przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^1/_{10}$ część ceny kupna tj. okrągłą kwotę 830 zł. w gotówce, w książeczkach kas wkładkowych galicyjskiego Zakładu kredytowęgo ziemskiego w Krakowie, Galicyjskiej kasy Oszczędności, lub kasy Oszczędności miasta Krakowa, albo w innych papierach wartościowych.

Wadyum w gotówce lub w książeczkach wkładkowych złożone, wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna, innym zaś licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Resztę warunków można przejrzeć tut. sąd. archiwum.

O tem zawiadamiamy obie strony; c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego Skarbu we Lwowie, c. k. Urząd podatkowy w Rzeszowie, Urząd gminny w Rzeszowie, wierzycieli hipotecznych do rąk własnych niewiadomych zaś z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 3 listopada 1886, jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę doręczoną być nie mogła do rąk kuratora którego się w osobie p. adw. dr. Koppla z zastępstwem p. adw. dr. Bindera ustanawia.

Rzeszów, 2 grudnia 1886.

L. 4036. (137 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia iż w celu zaspokojenia przyznanej ck uprzyw. Zakładowi kredyt. włościańskiemu a względnie tegoż prawonabywczyni Wiktoryi Pasierb od małżonków Sobestyana i Rozalii Barczaków zapłacić się mającej sumy 239 zł. 80 ct. aw. zostanie realność pod lk. 107 w Wysoce położona, dłużników Sobestyana i Rozalii Barczaków własna, obecnie ciało tabularne wyk. hip. l. 226 i l. 232 gminy kat. Wysoka stanowiąca przez publiczną licytacyę na miejscu w Głogowie dnia 31 stycznia 1887, o godzinie 10 rano sprzedaną.

Cena wywołania 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Resztę warunków w ck. sądzie przejrzeć można.

Głogów, 20 października 1886.

L. 6299. (141 2—3)

W dniach 31 stycznia 1887, 28 lutego 1887 i 21 marca, o 3 godzinie po południu odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności Oleksy Łazarowicza własnej pod nk, 62 w Potyliczu w powiecie rawskim położonej wyk. hip. 450 tejże gminy kat. objętej celem zaspokojenia sumy 50 zł. zpn. na rzecz Szamy Baumwolla.

Cena wywołania 340 zł. w. a.

Wadyum 10 prc.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania. na trzecim także niżej sumy zahypotekowanych wierzytelności.

Gdyby nikt takiej ceny nie ofiarował przeprowadzone zostanie w dniu 21 marca 1887 o 5 godzinie po południu ułożenie warunków ułatwiających.

Dla wierzycieli nieobecnych, lub którzyby po 1 lipca 1886, do hipoteki tej realności weszli, ustanawia się kuratorem p. Eugeniusza Kuryłowicza ck. notaryusza w Rawie.

Resztę warunków jak również wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C k. sąd powiatowy

Rawa, 30 października 1886.

L. 59556 (172 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. S: I. we Lwowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności Dobrisch Horowitz zam. Seltzer jako cessyonariuszki spadkobierców Jakoba Hechta w kwocie 500 złr. wa. z pn. odbędzie się dnia 27 stycznia 1887 o godz. 11 przed południem w kancelaryi c. k. notaryusza Kwaśnickiego we Lwowie jako komisarza sądowego publiczna relicytacya sumy 2000 złr. z wszelkiemi przynależytościami przed tem w stanie biernym połowy realności l. 215 $^3/_4$ we Lwowie położonej wedle Dom. 80 pag. 336 n. 29 on, i Dom. 235 pag. 511 n. 53 on. dla Eliasza Stroh jako prawonabywcy Józefa Stroh zahipotekowanej a obecnie na cenę kupna tej połowy realności w depozycie sądu krajowego we Lwowie przechowaną przeniesionej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2000 złr. a wadyum 200 złr.

Suma ta na powyższym terminie za jakąkolwiek cenę, nawet niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Warunki licytacyi przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Lwów, dnia 8 grudnia 1886,

L. 5347 (228 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 350 zł. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 17 w Łysokani położonej lwh. 63 ks. gr. gm. Grodkowice objętej, dłużnika Adama Kościołka własnej, na rzecz pow. Kasy Oszczędności w Wieliczce w 2 terminach licytacyjnych

dnia 19 stycznia i

dnia 18 lutego 1887,

każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania realności 2087 zł.

Zakład 209 zł.

Na tych terminach realność tylko za cenę wywołania lub wyżej sprzedaną zostanie.

W razie niesprzedaży wyznacza się termin do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na dzień 10 marca 1887.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Teofila Gattego, ck. notaryusza w Niepołomicach.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice, dnia 1 października 1886.

L. 78542 (182 2—3)

W celu przebudowania gościńca państwowego delatyńskiego w 36 i 37 kilometrze w długości 1346·70 m. w Nadwórniańskim okręgu budowniczym odbędzie się d. 28 stycznia 1887 o godzinie 12 w południe w ck. Starostwie w Nadwórnej, licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi ogółem 26311 zł. 14 $^1/_2$ ct.

Szczegółowe plany. spis cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny jak niemniej ogółowe i szczegółowe warunki tego przedsiębiorstwa tyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k Starostwie, gdzie także wnoszone być mają w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, wynoszące 5 prc. od sumy fiskalnej z wyrażeniem zaofiarowanej ceny nie tylko cyframi ale i literami.

Oferty, nie ułożone według przepisów lub nie podane w termininie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 2 stycznia 1887.

L. 615. (160 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia niniejszem, że na zaspokojenie 13 rat po 12 zł. i resztującej kwoty 43 zł 69 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 494 w Kałuszu położonej, dłużnika Ela Reitman a względnie masy spadkowej tegoż własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie dnia 24 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1887 każdym razem o 9 rano, z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. lub wyżej tejże. zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowej zabezpieczonym sprzedaną zostanie, w razie zaś przeciwnym termin do ułożenia lżejszych warunków dnia 24 marca 1887 o 3 po południu odbędzie się.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Abrahama Falk z Kałusza.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 30 czerwca 1886.

L. 614 (159 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałusyu uwiadamia niniejszem, że na zaspokojenie resztującej kwoty 187 zł. 51 ct a w. z pn. przymusową sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 123 w Petrance położonej, dłużnika Ilka Onyśków własnej, w tutej. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie dnia 24 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1887, każdym razem o 9 rano z tem, przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowej zabezpieczonym, sprzedaną zostanie, w razie zaś przeciwnym termin do ułożenia lżejszych warunków dnia 24 marca 1887 o 3 po poł. odbędzie się.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 8 lipca 1886.

L. 7788. (158 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia niniejszem, że na zaspokojenie 6 rat po 26 zł. 47 ct., 40 zł. 14 ct. i resztującej kwoty 401 zł. 29 ct. aw. zpn. przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 48 w Nowym Kałuszu położonej, dłużników Jana i Eleonory Wilhelmi własnej, w tutej. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytow. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie dnia 24 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1887 każdym razem o 9tej rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 800 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowej zabezpieczonym sprzedaną zostanie, w razie zaś przeciwnym termin do ułożenia lżejszych warunków dnia 24go marca 1887 o 3 po poł. odbędzie się.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 9 lipca 1886.

L: 7634. (166 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczeń z dnia 3go grudnia 1885 l. 10337 w numerach 6, 7 i 8 „Gazety Lwowskiej" z roku 1886 ogłoszonych, że do przymusowej licytacyi realności pod l. k. 15 w Szczercu, starostwie lwowskiem położonej, wyk. hipot. 199 tejże gminy objętej, Fradli Menkes i innych własnej, na zaspokojenie pretensyi 141 zł. 75 ct. aw, zpn, wyznacza się nowy termin na 27 stycznia 1887 o godzinie 10ej rano, na którym ta realność także niżej ceny szacunkowej 17892 złr. za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 895 zł. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 15 września 1886.

L. 26876. (155 2—3)

Dnia 31 stycznia i 28 lutego 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 137 w Borysławiu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużników własnej, w sprawie Antoniego Hille przeciw Franciszkowi i Tekli Majewskim pto 100 zł.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 390 zł., wadyum 39 zł.

Przy tych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 1 marca 1887 o godz. 9 rano.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i ocenienia w tut. sąd. registraturze przejrzeć można.

Dla wierzycieli, którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, mianowanym został dr. p. Apfel kuratorem.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, dnia 13 listopada 1886.

L 7837. (9331 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że w sprawie c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego przeciw Gerszonowi Majman, Tobiaszowi i Icie mał. Haczerom i Dawidowi Bergerowi pto 6 rat po 147 zł. 92 ct. w. a. z pn., odbędzie się dnia 7 lutego, 7 marca i 4 kwietnia 1887 każdym razem o godzinie 10tej przed południem publiczna sprzedaż realności pod l. 89 w Husiatynie położonej, do dłużników należącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 5500 zł., wadyum 550 zł.

Sprzedaż przy powyższych terminach nastąpi tylko wyżej ceny szacunkowej termin do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 4 kwietnia 1887 o godzinie 4 po południu.

Husiatyn, 6 grudnia 1886.

L. 6043 (194 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi hipotekowanej wedle dom. 7 pag. 2 1 n. 17 on. na realności pod lk. 180 w Brzeżanach położonej, w kwocie 344 zł. 90 ct z pn odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 7 lutego i 21 lutego 1887, każdym razem o godz. 10 przed poł. publiczna przymusowa sprzedaż rzeczonej realności pod nr. 180 w Brzeżanach mieście położonej wedle dom. 6 pag. 752 n. 11 haer. Neumana Rothenberg własność stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 1472 zł. 30 ct., niżej której na powyższych terminach sprzedaż nie nastąpi.

W razie nie sprzedania powyższej realności na wyznaczonych terminach wzywa się wierzycieli na dzień 11 lutego 1887, o godz. 3 po południu do ułożenia łatwiejszych warunków z uwagą, że nieobecni jako do większości obecnych przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane do rąk własnych, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 4 października 1886 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza, lub późniejsze, w tej sprawie zapaść mające z jakiegolwiek powodu nie mogły być doręczone przez kuratora adw. dra Holzera ze zastępstwem adw. dra Gottlieba, jakoteż za pomocą niniejszego edyktu

Brzeżany, dnia 20 listopada 18 6.

L. 9283 (9295 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 234 złr. 39 ct. wa. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 8 lutego, 8 marca i 15 kwietnia 1887 o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności pod nk. 143 w Dembnie położonej dłużnika Jakóba Howszko własnej.

Cena wywołania 450 złr. wa.

Wadyum 45 złr. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, 16 sierpnia 1886.

L. 21221 (107 2—3)

Egzekucyjna licytacya realności pod l. tab. 574 kon. nr. 747 wyk hip. 69 gminy katastralnej miasta Brodów Eliasza Wagnera i Racheli Wagner własnej celem zaspokojenia pretensyi Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie siedm rat po 250 złr. i resztującego kapitału pożyczkowego 3971 złr. 90 ct. wa. z pn. odbędzie się w trzech terminach, dnia 7 lutego 1887, 7 marca 1887 i 22 kwietnia 1887 każdym razem o 10 godzinie z rana w biurze nr. 2 w sądzie tutejszym, na pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś przy trzecim terminie nie poniżej sumy wszystkim hipotecznym długom wyrównywającej.

Cena wywołania 12000 złr.

Wadyum 10prc. takowej czyli 1200 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wyciąg hipoteczny w registratarze.

W razie niesprzedania realności na powyższych terminach wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 22 kwietnia 1887 o 4 godzinie po południu.

Kuratorem niewiadomych lub późniejszych wierzycieli hipotecznych adwokat d. Maurycy Braun w Krakowie.

Z c k. sądu powiatowego

Brody dnia 4 grudnia 1886.

L. 10824 (134 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 3 lutego 1887 3 marca 1887 i 28 kwietnia 1887 powyżej ceny szacunkowej lub za takową licytacya realności l. 3 w Weissenbergu według wyk. hip. 109 gminy kat. Kamienobród z kolonią Weissenberg Wilhelma Moos i masy spadkowej Krystyny Moos własnej, na rzecz c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego pto 215 złr. 63 ct. z pn.

Cena wywołania 2604 złr.

Wadyum 261 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem dra Józefa Bylinę adwokata w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 28 kwietnia 1887 o godz. 3 po południu

Gródek, dnia 15 listopada 1886.

L. 6644 (114 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Olesku czyni niniejszem powszechnie wiadomo, iż celem zaspokojenia wywalczonej przeciw Jakóbowi Weigler sumy wekslowej 133 złr. 67 ct. z 6prc. odsetkami od dnia 3 maja 1883 bieżącymi, kosztów sądowych 6 złr. 37 ct. i egzekucyjnych w kwotach 4 złr. 90 ct. 4 złr. 37 ct. i 9 złr. 25 ct wa. nareszcie 6 złr. 16 ct. wa. przymusową licytacyę ciała hipotecznego według wyk. hip. gminy katastralnych Uszni l. 780 dłużnika Jakóba Weiglera własnego, rozpisuje się publ. przetarg na dzień 3 lutego i 3 marca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym pod następującemi warunkami:

1 Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 20 złr.

2. Wadyum wynosi 2 złr. wa.

3. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Olesko, dnia 15 października 1886.

L. 8038 (9268 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Wasyla Pańkiewicza przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Jurka Seneckiego w kwocie 44 złr. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż $^1/_3$ części realności pod lk. 70 w Lipowcu położonej wykazem hipotecznym l 45/6 objętej dłużnika własnej w dniu 3 lutego 887 w dniu 3 i 16 marca 1887 zawsze o godzinie 9 rano, tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cena wywołania 95 złr 14 ct.

Wadyum 10 złr.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i exstrakt tabularny rzeczonej realności mogą być przejrzane w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów, dnia 3 listopada 1886.

L. 56833 (9149 3 3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w biurze Radcy Mochnackiego tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Banku hipotecznego 55 złr. 20 ct., 55 złr. 20 ct. i 517 złr. 88 ct. z pn. odbędzie się dnia 1 lutego 1887 1 marca 1887 i 29 marca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do spadkobierców Etty Mirli Chamajdes wedle wyk. hip. 318 III. Karta B. poz. 1 należącej realności pod l. $393^3/_4$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 4000 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 400 złr. złożoną być ma, warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno wreszcie że dla nieobecnych wierzycieli Mikołaja Tumaniewicza i Bajły Chamajdes tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 21 października 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Szydłowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Dąbrowski mianowanym został.

Lwów, dnia 11 grudnia 1886.

L. 18876 (9251 3—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności hipotecznej c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w resztującej sumie 5745 złr. 15 ct. wa. z należytościami dodatkowemi rozpisaną zostaje ponowna sprzedaż egzekucyjna dóbr Brnik w powiecie Dąbrowskim położonych do dłużniczki Felicyi Markiewiczowej należących

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach, a mianowicie: w dniu 1go lutego 1887 r. w dniu 1 marca 1887 r. i w dniu 5 kwietnia 1887 r. każdym razem o godzinie 10tej przed południem. Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w ilości 41768 złr. w. a poniżej której sprzedaż w terminach powyższych nie nastąpi.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 4177 złr. w. a. Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych trzech terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 5 kwietnia 1887 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie wszyscy wierzyciele hipoteczni, a wszczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi następnie ci, którzyby po dniu 4 listopada 1886 r. do hipoteki dóbr Brnik weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk ustanowionego już poprzód kuratora p. adwokata dra Ringelheima z substytucyą adw. dra Malawskiego.

W Tarnowie, dnia 2 grudnia 1886.

L. 58108 (67 3—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że w sprawie banku hipotecznego przeciw masie rozbiorowej Markusa Tennera dozwoloną została przymusowa licytacya realności pod l. $730^2/_4$ we Lwowie położonej, wyk. hip. 664 gminy kat. Lwów, objętej wedle karty B. poz. l. 2 Markusa Tennera względnie tegoż masy rozbiorowej własnej która odbędzie się dnia 10 lutego 1887 i dnia 17 marca 1887 w c. k. sądzie krajowym w sali rozpraw, każdym razem o godzinie 10 rano przy których realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 153.000 złr. zaś wadyum kwota 15.300 złr. które każdy z licytantów winien przed rozpoczęciem się licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej, a to w gotówce lub w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź gal. obligacyach indemnizacyjnych, bądź w listach Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub gal. banku hipotecznego. O tem zawiadamiamy wierzycieli, c. k. urząd podatkowy c. k. Prokuratoryę skarbu, austro-węgierskiego banku we Wiedniu, Maurycego Bernsteina galicyjski bank kredytowy we Lwowie, gminę kr. st. m. Lwowa na ręce Wp. Wacława Dąbrowskiego, wszystkich zaś tych wierzycieli, którzyby po dniu 23 października 1886 jako dniu wydania wykazu hipotecznego B. prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali i tych wierzycieli, ktorymby uchwała licytacyjna lub też późniejsza wcale nie lub wcześnie doręczona być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora adw. dra Bobownika z zastępstwem adw. Pomianowskiego Resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Lwów, dnia 18 grudnia 1886.

L. 4728. (9333 3—3)

W dniach 3 lutego i 3 marca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności gruntowej l w. hip. 98 księgi gruntowej gminy Wajsławy objętej, Macieja i Katarzyny Maziarskich własnej, na zaspokojenie pretensyi Babety Singerowej pto 2000 zł. w a. zpn., za lub wyżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 633 zł.

Wadyum 64 zł.

Do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, wyznacza się termin na 3 marca 1887 godzinę 4 po południu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Brandt w Mielcu.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowonia i inne warunki licytacyjne, można przejrzeć w tutejszej registraturze

C. k. sąd powiatowy

Mielec, dnia 25 listopada 1886.

K 15889. (9319 3—3)

Stanisławowski c k. sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności 132 zł. 34 ct., 132 zł. 47 ct. i 3256 zł. 10 ct. Stanisławowskiej kasie oszczędności od Arona Lilian się należącej, odbędzie się dnia 3 lutego 1887 o 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. $121^1/_4$ w Stanisławowie położonej, wyk. hip. l. 408 tejże gminy objętej, pod następującemi ułatwiającemi warunkami:

1) W powyższym terminie realność ta sprzedaną zostanie także poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę.

2) Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową 7244 zł. 26 ct.

3) Wadyum w gotówce lub papierach wartościowych wynosi 187 zł. 50 ct

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Kwiatkowski.

Resztę warunków można przeglądnąć w tus. registraturze.

Stanisławów, 27 listopada 1886

L 16997. (9374 3 3)

Dnia 3 lutego, 3 marca i 4 kwietnia 1887 zawsze o 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie licytacya przymusowa publiczna realności lk. 44 Zale iu położonej, wyk. hipot. 104 objętej, do nieobjętej masy ś. p. Jana Krzyżanowskiego należącej z tem, że na pierwszych 2 terminach realność tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i poniżej takowej, jednakże nie niżej sumy, równającej się pretensyom uprzywilejowanym i pretensyom hipotekowanym sprzedaną będzie.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Reszta warunków w registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Złoczów, 29 listopada 1886

L. 57721. (9377 3—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy podaje niniejszem do wiadomości, że na rzecz Zygmunta Babera celem zaspokojenia sumy wekslowej 450 zł. aw. zpn., dozwoloną została publiczna sprzedaż sumy 25.000 zł. aw. z 7 prc. odsetkami od 21go marca 1886 na karcie ciężarów poz. 109 i 114 majętności Żuków, wyk. hipot. l. 375 jako na karcie głównej, zaś Freifeld wyk. hip. l. 377 karta cięż. poz. 65, Kozobudy, wyk. hip. l 387 karta cięż. poz. 65 i „Na przekopkach morgi“ wyk. hip. l. 736 karta cięż. poz. 14 jako na kartach ubocznych na rzecz dłużnika Włodzimierza Hermana łącznie intabulowanej. Licytacya ta odbędzie się w dniu 3 lutego, 10 lutego i 17 lutego 1887, każdym razem o godzinie 11 przed południem w sali rozpraw tut. sądu.

Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 25.000 złr. w. a. i na pierwszych dwóch terminach zostanie suma ta tylko za lub powyżej tej ceny, na trzecim zaś terminie także ponizej tej ceny sprzedaną. — Wadyum wynosi 4 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 27 listopada 1886 rzeczowe prawa na zlicytować się mającej sumie uzyskali, ustanawia się kuratora w osobie adwok. dr. Standa z substytucyą adw. dr. Szydłowskiego.

Lwów, dnia 18 grudnia 1886.

L. 7991. (9385 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 100 złr. z 6 prc. od 26go lipca 1881 i kosztami w łącznej kwocie 34 zł. 49 ct., odbędzie się w tut. gmachu sądowym w dniach 3 lutego, 11 marca i 22 kwietnia 1887 o godzinie 10 rano, egzekucyjna publiczna sprzedaż:

a) sumy 300 a. w. zpn. w poz. 8 i 19 karty C. realności wyk. hip. l. 119 ks. gr. gm. kat. Rzeszów na rzecz Izaka Eisena intabulowanej, a wedle poz. 4 tejże karty, na rzecz Arona Blattberga nadzajętej;

b) sumy 450 zł. aw. zpn. w poz. 4 i 17 tejże karty dla Izaka Eisena zahipotekowanej a wedle poz. 25 na rzecz proszącego nadzajętej, i

c) sumy 150 zł. a. w. zpn. w poz. C. 5 i 18 na rzecz Izaka Eisena zahipotekowanej, a wedle poz. C. 26 dla Arona Blattberga nadzajętej.

Cena wywołania 372 zł. 50 zł.. 534 zł. 34 ct. i 200 zł. 54 ct., wadyum 37 zł., 53 zł. i 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na dzień 23 kwietnia 1887 o godz. 10 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Reines, substytutem tegoż adw. dr. Binder.

Rzeszów, 2 grudnia 1886.

L. 6338. (86 3—3)

W c. k sądzie powiatowym w Mikołajowie odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Bannera w kwocie 35 zł. w, a. z pn., w dniach 25 stycznia i 25 lutego 1887 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya niewydzielonej połowy posiadłości w Krupsku, wedle wyk. hip. l. 53 Bazylego Staniszewskiego własnej, na których to obydwu terminach sprzedaż tylko za lub powyżej ceny wywołania 100 zł. nastąpić może.

Wadyum wynosi 10 zł.

Dla tych, ktorzyby po dniu 27 czerwca 1886 na połowie posiadłości na sprzedaż wystawionej prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące doręczone być nie mogły, ustanowiono Wasyla Gulija w Krupsku kuratorem.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie.

Mikołajów, 31 sierpnia 1886.

L. 13410. (8874 3 3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza, że w dniach 3 lutego i 4 marca 1887, każdym razem o godzinie 10 przed połud., odbędzie w tymże sądzie na rzecz Herscha Friedmana celem zaspokojenia dłużnej sumy 142 zł. z pn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 148/204 w Samborze w Gromadzie średniej położonej, Jana Lenarta własnej

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 865 złr., zaś wadyum 10 prc takowej.

Gdyby na drugim terminie licytacyjnym ceny wywołania nie ofiarowano wyznacza się termin celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na dzień 4 marca 1887 o godzinie 10 przed południem.

Tych wierzycieli, którzyby po dniu 23 listopada 1886 prawa rzeczowe na tejże realności nabyli, uwiadamia się przez ustanowionego kuratora adw. dr. Kohna z substytucyą adwok. dr. Fiternika w Samborze zamieszkałych.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i ocenienia powyższej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Sambor, 1 grudnia 1886.

L. 7897. (8902 3—3)

Rzeszowski c. k. sąd obwodowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 27930 zł. 70 ct. a. w. z pn, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 4 lutego i 11 marca 1886 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacya dóbr Brzóza lwh. 225 objętych, Adama br. Horocha własnych.

Cena wywołania 63500 zł. wa., wadyum 6350 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, wzywa się wierzycieli i strony na termin 1 kwietnia 1887 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipot. niewiadomych jest adw. dr. Illasiewicz z substytucyą adw. dr. Reicha.

Rzeszów, 11 listopada 1886.

L. 8441. (8997 3—3)

Sąd powiatowy w sprawie Abla Rettiga przeciw Janowi Lubińskiemu o zapłacenie 50 zł. z przyn. przeprowadzi dnia 4 lutego 1887 o 10 godzinie przed południem egzekucyjna licytacyę połowy posiadłości w Rozdole wedle wyk. hip. l. 855 Jana Łubińskiego własnej, na którym terminie ta połowa posiadłości też niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie

Wadyum wynosi 34 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Mikołajów, 7 października 1886.

L. 6385. (9288 3—3)

Sąd pilznieński ogłasza, że celem zaspokojenia należytości kasy oszczędności miasta Krakowa w sumie 4218 zł. 78 ct. wa. i zaległych rat zpn., odbędzie się licytacya realności pod nr. 44 l. k. 260 w Dulczówce, Władysława i Celestyny Tworkowskich własnej, w trzech terminach, a mianowicie dnia 7 lutego i 14 marca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym jedynie powyżej ceny szacunkowej, a dnia 25go kwietnia 1887 za cenę szacunkową.

Cena wywołania wynosi 14990 zł. wa., wadyum 1499 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania, wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 13 sierpnia 1886 na hipotekę wzmiankowanej realności weszli, lub którymby rezolucya rozpisująca licytacyę lub też późniejsze rezolucye z jakichbądź powodów wcześnie doręczone być nie mogły, ustanowiono Tytusa Bujnowskiego notaryusza w Pilznie.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków wyznaczono termin na dzień 9 maja 1887 o 10 rano.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno, dnia 23 listopada 1886.

L. 5230. (9289 3—3)

Sąd pilznieński ogłasza licytacyę realności lh. 58 w Dulczówce w dniach 7 lutego i 14 marca 1887 powyżej ceny szacunkowej, dnia 25 kwietnia 1887 poniżej takowej, jednak nie niżej 650 zł. do Agnieszki Uryaszowej należącej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego pto 150 zł. zpn.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków, wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze.

Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych jest Tytus Bujnowski, notaryusz w Pilznie.

Do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się ewentualnie termin na dzień 9 maja 1887 o 10 rano.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno, dnia 20 listopada 1886.

L. 7406 (138 3—3)

W sprawie egzekucyjnej ck. uprzyw. gal Zakładu kred. włość. w likw. we Lwowie przeciw Stefanowi Wizińskiemu o 8 rat po 6 zł. i jedną na 6 zł. 32 ct w. a. z pn. zostanie realność z wyk. hip, l. 898 dla Jasienowa w dniach 24 stycznia, 24 lutego, 24 marca i 25 kwietnia 1887, o 9 godz. rano sprzedaną.

Cena szacunkowa 150 zł

Zakład 10 prc.

Reszta warunków w registraturze.

Kuratorem wierzycieli p. notaryusz Basakowski.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka, dnia 15 września 1886.

L. 5972 (112 2 3)
W dniach 3 lutego, 3 marca, i 24 marca 1887, zawsze o 10 rano odbędzie się w tut. sądzie celem ściągnięcia należytości Michała Schaumana 21 złr. 44 ct. z przyn. publiczna licytacya realności niehipoteczne, pod nk. 109 w Juszczynie Anastazyi Kosek własnej.
Cena wywołania 85 złr. wa.
Wadyum 9 złr. wa.
Resztę warunków w sądzie przejrzeć można.
C. k. sąd powiatowy
Maków, d. 26 listopada 1886.

L. 5119. (9286 3—3)
Sąd pilzneński ogłasza licytacyę realności lk. 51/96 w Zdżarach Józefa Barnasia własnej, odbyć się mającą w dniach 7 lutego i 14 marca 1887 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25 kwietnia 1887 poniżej, jednak nie niżej kwoty 700 zł., na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pto 350 zł. zpn.
Cena wywołania 850 zł.
Wadyum 85 zł.
Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze.
Kuratorem nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Tytusa Bujnowskiego notaryusza w Pilznie
Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 9go maja 1887 o godz. 10 rano.
C. k. sąd powiatowy
Pilzno, 20 listopada 1886.

L. 8318. (9332 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w sprawie banku hipotecznego przeciw Matli Goldenberg o 42 zł. 60 ct., o 42 zł. 60 ct. i 42 zł. 60 ct wa w dniach 7 lutego, 7 marca i 4 kwietnia 1887 o godzinie 10 rano, przeprowadzoną będzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 509 w Husiatynie położonej, za cenę wywołania 2000 zł., poniżej której sprzedaż nie będzie przeprowadzoną.
Zakład wynosi 200 zł w. a., a w 30 dniach po prawomocności licytacyi ma nabywca uiścić wszystkie należytości rządowe i banku hipotecznego, poczem oddanie fizycznego posiadania nastąpi, a resztę ceny kupna ma uiścić w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej, a tymczasem 6 prc. opłacać.
W razie niedotrzymania warunków, rozpisaną będzie relicytacya na koszt i niebezpieczeństwo ugodołomnego.
Jeżeli w tych terminach licytacya za cenę wywołania co najmniej, nie zostanie przeprowadzoną, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 4 kwietnia 1887, o godzinie 4 po południu, przy którym niejawiący się za przystępujących do większości obecnych będą uważani.
Resztę warunków i wyciąg wolno w registraturze przeglądać.
Kuratorem wierzycieli ustanowiono Leona Adlersteina z Husiatyna.
Z c. k. sądu powiatowego
Husiatyn. dnia 28 listopada 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3819. (8953 2—3)
Oleski c. k. sąd powiatowy oznajmia, że 30 października 1879 zmarła w Białym Kamieniu Anna Krasnowska z pozostawieniem ustnego kodycylu. Ponieważ spadkobiercy takowej nie są wiadomi, wzywa sąd takowych, by prawa swe do spadku powyższego w przeciągu roku tutaj zgłosili, a wykazawszy takowe, oświadczenie swe do spadku wnieśli, gdyż inaczej masa spadkowa, dla której dr. Leon Reiss w Olesku kuratorem ustanowionym został, z tymi, którzy się zgłoszą i prawa do spadku wykażą, pertraktowaną i im przyznaną zostanie, zaś nieobjęta część spadku lub gdy nikt się nie oświadczy do takowego, cały spadek Państwu przypadnie.
Olesko, 29 października 1885.

L. 7018. (7 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Dillera że przeciw niemu i Blume Dillerowej, wniosła Fajga Hene Goldberg pozew o zapłacenie kwoty 50 zł. wa. z pn., na który wyznaczony został termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 26go stycznia 1887 o godzinie 8 z rana.
Wzywa się zatem Abrahama Dillera, by na terminie tym osobiście się stawił lub ustanowionemu dlań kuratorowi ad actum p. Zygmuntowi Holcerowi w Strzyżowie, informacyi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał, ile że w razie w razie przeciwnym złe skutki z tego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.
Strzyżów, 13 listopada 1886.

L. 1797 (9392 3—3)
W sporze drobiazgowym Jana Czapli przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Jędrzejowi Bielawie pcto 40 złr wyznaczono do rozprawy termin na 26 stycznia 1887 o godz. 9. rano. i doręczono pozew Wojciechowi Mosoniowi, wójtowi w Błażkowy.
Wzywa się Jędrzeja Bielawę, aby albo sam na termin stanął, albo kuratorowi informacyi udzielił, lub też innego sobie obrał zastępcę, w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. sąd powiatowy.
Brzostek d. 8. grudnia 1886.

L. 16901 (51 3—3)
Nieznanego z życia i miejsca pobytu Dawida Weissa zawiadamia się, iż wskutek wniesionego przeciw niemu przez Eizyka Grüb pozwu de pres. 23 listopada 1886 l. 16901, o uznanie pretensyi 73 zł. m. k. za zgasłą, i wykreślenie jej z realności nr. 212 m. w Stryju, celem bronienia praw pozwanego ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Seweryna Popiela ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 31 stycznia 1887 o godz. 9. rano.
Zarazem poucza się pozwanego, iż przed terminem tym kuratorowi środków do obrony dostarczyć, lub innego zastępcę sądowi wskazać ma.
C. k. sąd powiatowy.
Stryj, 25 listopada 1886

L. 16898 (50 3—3)
Nieznaną z życia i miejsca pobytu Katarzynę Ascher zawiadamia się. iż wskutek wniesionego przeciw niej przez Eizyka Grüb pozwu de praes. 23 listopada 1886 l. 16898 o uznanie pretensyi 49 złr. aw. za zgasłą i wykreślenie z realności nr. 212 m. w Stryju. celem bronienia praw pozwanej ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Seweryna Popiela ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej termin do rozprawy na dzień 31 stycznia 1887 o godz 9. rano.
Zarazem poucza się pozwaną, iż przed terminem tym kuratorowi środków do obrony dostarczyć, lub innego zastępcę sądowi wskazać ma.
C. k. sąd powiatowy.
Stryj, 25 listopada 1886.

L. 5140 (9169 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej Fradli Weisberg kuratorem Chaima Leiba Arnolda z Wojniłowa i doręcza ostatniemu tusądową uchwałę z dnia 5 lipca 188 do l. 3444. dozwalająca wpis prawa własności do połowy real. hipotecznych, wykazem hipotecznym nr. 498 Wojniłów objętego, na rzecz Herscha Weisberga.
Wojniłów d. 12 października 1886.

L. 15829 (9232 1—3)
C k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Malwinę, Filipinę, Fortunatę, Olimpię, Maryannę, Bronisławę, Stanisława, Władysława i Zygmunta Wojciecha 2 imion Raszowskich. z życia i miejsca pobytu nieznanych. tudzież spadkobierców ich z imienia i życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Władysław Łozinski o uznanie prawa zastawu dla sumy 300 złr. w. a. na karcie C. w poz 1 dobr Kuńkowce intabulowanego za przedawnione i o wykreślenie tego prawa zastawu pozew wytoczył na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 15829 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 90 dni polecono.
Oraz ustanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adwokata dra Skórskiego, z zastępstwem p. adwokata dra Łużeckiego, i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.
Przemyśl, 18 listopada 1886.

L. 1587 (97 1—3)
Jego Ekscelencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla pierwszej dnia 21 lutego 1887 o 8 godzinie rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym. przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego a zastępcami przewodniczącego. radców Antoniego Dyduszyńskiego. Ludwika Słotwińskiego Henryka Rappego, Fryderyka Kunzeka, Jana Jakubowskiego i dr. Michała Stefko.
Sambor, dnia 3 stycznia 1887

L. 8304 (9234 1—3)
C k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie podaje do wiadomości że w roku 1887 ogłaszać będzie wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska“ Gazeta Wiedeńska i Przegląd sądowy i administracyjny zaś wpisy do rejestru spółek gospodarczych i zarobkowych w czasopiśmie „Gazeta Lwowska“.
Złoczów, 19 grudnia 1886.

L. 17049 (9266)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w myśl § 2 rozp. min. spraw z dnia 7 maja 1860. l 120 dz. up. c. k Notaryusza p Adolfa Promińskiego komisarzem sądowym na rok 1887 do czynności w sprawach spadkowych w mieście Tarnopolu przez c. k sąd obwodowy przeprowadzić się mających, w § 183 nu. z 25 maja 1855 wymienionych zaś c. k. Notaryusza dr. Rościsława Piątkiewicza komisarzem sądowym na rok 1887 do powyższych czynności, w sprawach spadkowych przeprowadzić się mających przez c. k sąd obwodowy w okręgu tutejszego c. k. m. deleg sądu pswiatowego za obrębem miasta Tarnopola.
O tem zawiadamiamy tut. c. k. Starostwo, urząd gminny i przełożeństwo zboru izraelickiego z wezwaniem by w wypadkach śmierci wydarzonych od 1 stycznia 1887 w których postępowanie spadkowe należy do tego c. k. sądu zawiadamiali bezpośrednio powołanego niniejszą uchwałą ck. Notaryusza.
Tarnopol, dnia 4 grudnia 1886.

L. 13046 (9260 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności i miasta Kołomyi przeciw Janowi Janosze pt. 525 złr. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego adwokata p. Herdliczkę z subtytucyą adwokata p. Petuły i doręczył mu nakaz zapłaty z 16 grudnia 1886 l. 13046
Kołomyja 16 grudnia 1886.

L. 7285 (9185 1—3)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że w dniu 21 stycznia 1855 umarła w Kętach Magdalena Kobiałkiewiczowa z pozostawieniem kodycylu pisemnego.
Ponieważ sądowi miejsce pobytu Antoniego Kobiałkiewicza spadkobiercy wiadome nie jest, przeto wzywa się go, ażeby w przeciągu roku od dnia ogłoszenia edyktu tego się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe tylko z spadkobiercami zgłoszonymi i ustanowionym dlań kuratorem p. adwokatem dr. Xawerym Chrzanowskim przeprowadzone zostanie.
Kęty, 15 listopada 1886.

L. 9723 (124 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Nisku zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Józefa Kraskę, syna Bartłomieja i Maryę z Burdzów Kraskową, że przeciwko nim Filip Żak z Burdzów pod dniem 7 listopada 1886 l 9723 wytoczył pozew o uznanie własności i zezwolenie na intabulacyę powoda za właściciela parcel gruntowych, intabulowanych na imię pozwanych, po połowie z wyk… hip. 116 ks. gr. gm. Przyszów kameralny, wskutek czego kuratorem dla nich c. k. notaryusz, dr. Rucki w Nisku ustanowiony, a termin do rozprawy na d. 17 lutego 1887 o godz. 9 rano wyznaczony został.
Wzywa się tychże niewiadomych z pobytu, aby na wyznaczonym terminie albo osobiście się stawili, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielili, gdyż inaczej złe skutki ze zaniedbania tego sami sobie przypiszą.
Nisko d. 20 listopada 1886.

L. 15303 (9233)
C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Laurę z hr. Borkowskich Lesser z miejsca pobytu niewiadomą, iż uchwałą z dnia 28 kwietnia 1886 l. 5762 dozwolono na prośbę Stanisława hr. Konarskiego na wykreślenie praw dożywotnich, dla ś. p Aleksandra hr. Krasickiego zaintabulowanych, ze stanu biernego dobr Śliwnica, którą uchwałę do rąk ustanowionego dla niej kuratora, adw. dra Czaykowskiego w Przemyślu, doręczono.
Z c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, 24 listopada 1886.

L. 20487 (9346)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Gołemberską, że z powodu niemożności doręczenia jej tut. sąd. uchwały z dnia 24. września 1887 l. 12091 w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o 5000 złr. z pn , ustanawia dla niej kuratorem adwokata dra Psarskiego z substytucyą adwokata dra Steca, i temuż powołaną uchwałę doręcza, wzywa się zatem niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Gołemberską, aby ustanowionemu kuratorowi środki do obrony podała, lub sobie innego zastępcę obrała i tegoż sądowi oznajmiła, w przeciwnym bowiem razie skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.
W Tarnowie dnia 27 grudnia 1886.

L. 8044 (9321 1—3)
C. k. sąd obwodowy, jako handlowy, w Złoczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Hersza dwoj. im. Horowitza, że na prośbę Agaty Rozenzweig uchwałą z dnia 1 maja 1886 l. 2786 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 złr. wa. z pn. wydany, ustanowionemu dlań na jego koszt i niebezpieczeństwo z podstawieniem adwokata dra Wesołowskiego kuratorowi adwokatowi dr. Heynemu w Złoczowie doręczony został.
Winien przeto pozwany do ustanowionego kuratora zgłosić się, jemu swe środki obronne podać, lub innego obrońcę wybrać i c. k. sądowi oznajmić, i w ogóle wszystkich możebnych do swej obrony środków prawnych użyć, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie sam będzie musiał przypisać.
Złoczów, 11 grudnia 1886.

L. 21118 (9312 1—3)
C. k. sąd obwodowy, jako handlowy, w Tarnowie zawiadawia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Ochwałowskiego, iż na pozew wekslowy tarnowskiej Kasy oszczędności de praes. 22 grudnia 1886 l. 21118 pto 62 złr. wa. z pn. wydanym został przeciw niemu i innym nakaz zapłaty, który kuratorowi Mieczysławowi Gałeckiemu ze substytucyą dra Steca doręczonym zostaje.
Wzywamy więc tegoż, aby ustanowionemu kuratorowi środki dowodowe do swej obrony udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i tegoż sądowi oznajmił, bowiem skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
W Tarnowie, 23 grudnia 1886.

L. 4331 (9253 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że d. 20 maja 1884 zmarł w Osielcu Stanisław Konka bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.
Ponieważ pobyt Maryanny Wielgierz, siostry spadkodawcy, sądowi nie jest wiadomy, tedy wzywa się ją, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosiła się do sądu i złożyła oświadczenie do spadku
W przeciwnym razie spadek ten będzie pertraktowany ze spadkobiercami, zgłaszającymi się, tudzież z kuratorem Walentym Kulakiem, dla zachowania praw Maryanny Wielgierz ustanowionym.
C. k. sąd powiatowy.
Jordanów, 19 listopada 1887.

L. 7973 (9348 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa posiadacza wekslu z daty: Grybów 5 września 1886 na sumę 300 złr. wa. opiewającego, za trzy miesiące od daty płatnego, przez Mojżesza Rosenfelda akceptowanego. a przez Kopla Rosenfelda in bianco żyrowanego, własnością Berharda Jakóba będącego, aby weksel ten w przeciągu 45 dni, licząc od dnia 6 grudnia 1886, jako pierwszego dnia zapłaty, sądowi tutejszemu przedłożył. gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu, rzeczony weksel za umorzony uznanym zostanie.
Nowy Sącz, 6 listopada 1886.

L. 32551 (9222 1—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Antoniego ks. Sułkowskiego, z miejsca pobytu nieznanego, że przeciw niemu wniósł Franciszek Epstein pozew de praes. 6 grudnia 1886 l. 32551 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 złr. z pn., w skutek którego wydano nakaz zapłaty sumy 300 złr. z przyn., który ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi, adw. dr. Mochnackiemu w Krakowie doręczony został.
Wzywa się Antoniego ks. Sułkowskiego, aby środki do obrony ustanowionemu dlań kuratorowi, adw. dr. Mochnackiemu, podał, lub innego pełnomocnika sobie obrał, gdyż w razie przeciwnym skutki sam sobie przypisze.
Kraków d. 7 grudnia 1886.

L. 31795 (9224 1—3)
Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Sydonię Seredyńską, iż przeciw niej Marya Blumer pozew de praes. 29 listopada 1886 l 31795 o zapłatę sumy 1510 zł. z pn. do sądu tutejszego wniosła, i że przeciw niej uchwałą z dnia dzisiejszego nakaz zapłaty powyższej sumy z pn z d. 3 grudnia 1886 l. 31795 wydano, tudzież że dla niej ustanowiono kuratora ad actum w osobie adw. dra Ławrowskiego, z substytucyą adw dra Koya.
Wzywa się zatem też niewiadomą z miejsca pobytu Sydonię Seredyńską, aby swemu kuratorowi do obrony swej wcześnie udzieliła informacyi, lub sądowi innego wskazała pełnomocnika, gdyż w przeciwnym razie sama sobie winę przypisze.
Kraków d. 3 grudnia 1886.

L. 31354 (9229 1—3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu i życia Gołdę z Jakubowiczów Ehrlichową, że w sprawie egzekucyjnej Galic. Zakładu kred. ziemskiego w Krakowie przeciw Chaimowi i Benjaminowi Jakubowiczom o 800 złr. uchwałą z dnia 22 stycznia 1886 l. 198 dozwolił publicznej sprzedaży realności „Osada dworska“, w Milczy pod nr. 84 położonej, i że dla strzeżenia praw tej nieobecnej adwokat dr. Ławrowski w Krakowie kuratorem mianowany został.
Kraków, 3 grudnia 1886.

L. 151 (199 1—3)

C. k. sąd powiatowy m. d w Kołomyi zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Janochę, że przeciw niemu de praes. 5 stycznia 1887 l. 151 wniosły p. Ewelina z Komarów Zarewiczowa, Helena Komar, tudzież Amalia z Jasińskich Komarowa we własnem, niemniej jako opiekunka małoletnich swych dzieci, Amalii, Emila, Edmunda i Wandy Komarów, pozew o rozwiązanie kontraktu dzierżawy, tyczącego się dóbr Uście i Karłów dto Stanisławów 14 lipca 1882, o uznanie kaucyi w kwocie 9400 zł. na rzecz powodów za przepadłą i o zapłatę czynszu dzierżawnego w ilości 8490 zł. który uchwałą tus. z 6 stycznia 1887 l. 151 z terminem na 28 stycznia 1887 o godz. 9 przedpołudniem zadekretowany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, ustanawia mu się p. dra Freudenberga jako kuratora, z równoczesnem poleceniem, aby się w terminie do rozprawy wyznaczonym osobiście jawił, lub też kuratorowi ustanowionemu potrzebnych do obrony środków dostarczył, nareszcie innego pełnomocnika tem pewniej mianował, ile że z niezastosowania się do tych przepisów powstałe szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie winien.

Kołomyja; 6 stycznia 1887.

L. 4532 (9254 2 3)

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że dnia 23 stycznia 1878 zmarł w Wysokiej Józef Dziwisz z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ pobyt Reginy Dziwisz, córki spadkodawcy, sądowi nie jest wiadomy, tedy wzywa się ją, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosiła się do sądu i złożyła oświadczenie do spadku.

W przeciwnym razie spadek ten będzie pertraktowany ze spadkobiercami, zgłaszającymi się, tudzież z kuratorem Janem Sewiło dla zachowania praw Reginy Dziwisz ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy

Jordanów d. 19 listopada 1886.

L. 31501 (121 2 -3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości iż pan Karol Berchardt z urzędowania swego jako c k Notaryusz w Szczercu z dniem 7 stycznia 1887 ustępuje a pan Stanisław Matkowski takowe dnia 8 stycznia 1887 obejmuje.

Lwów, dnia 28 grudnia 1886.

L. 4502 (9240 2--3)

C. k. sąd powiatowy w Łące podaje do powszechnej wiadomości, że dla nieobecnego, Jędrzeja Hordyńskiego byłego prefekta i właściciela realności pod lk. 188 w Hordyni ustanowił kurator. Bazylego Baczyńskiego właściciela realności w Horodyszczu.

Łąka, dnia 10 października 1886

Upadłości.

L. 17714 (98 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że po dokonanym na dniu 9 grudnia 1886 wyborze, mianował Majera Hendla z Budzanowa zawiadowcą masy rozbiorowej Judy Feilicha z Budzanowa, a Schabsą Schapira z Budzanowa jego zastępcą.

Tarnopol, dnia 18 grudnia 1886.

L. 16450 (96)

C. k. sąd obwodowy jako sąd konkursowy w Przemyślu ogłasza, że konkurs do majątku Abrahama Wołoskiego, kramarza w Lisku, uchwałą z 7 lipca 1885, l. 8778, otwarty, w skutek uchwały z 9 grudnia 1886 l. 16450 zniesiony został.

Przemyśl, 9 grudnia 1886.

Z c. k. sądu obwodowego.

L. 14295 (125)

Stałym zawiadowcą masy rozbiorowej Mendla Adla ustanowionym został Eliasz Fonerstein, kupiec, a jego zastępcą dr Gelbhrter, adwokat, obydwaj w Drohobyczu zamieszkali.

Sąd obwodowy

Sambor, 31 grudnia 1886.

Komisarz konkursowy.

L. 55342 (184)

Podaje się do wiadomości, że w masie konkursowej Salamona Bardacha i Mojżesza Józefa Menkesa zwołuje się ogół wierzycieli celem oznaczenia wysokości wynagrodzenia i poniesionych wydatków przez zarządcę masy zarachowanych na dzień 1 lutego 1887 o godzinie 10 przed południem biuro IV.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 22 grudnia 1886.

L. 16577 (176)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że konkurs do majątku Jakóba Halpern, nieprotokółowanego kupca w Przemyślu, uchwałą z dnia 22 maja 1885 l 6626 utworzony niniejszym ukończony został.

Przemyśl, 9 grudnia 1886.

Konkursa.

L. 9486 (171 1—3)

Odnośnie do konkursu w nr. 6 gazety lwowskiej ogłoszonego, czyni się wiadomem że konkurs na posadę adjunkta kanacelaryjnego przy sądzie obwodowym w Złoczowie opróżnioną, z dniem 22 stycznia 1887 upływa.

Lwów, dnia 5 stycznia 1887.

Doniesienia prywatne.

Dyetaryusz z wyrobionem pismem i praktyką sądową, poszukuje posady od 1 lutego 1887, w c. k. sądach, u p. p. notaryuszy, adwokatów, we dworach i t. p. Adres pod literą I. O. post. rest. Wadowice. 173 2—3

L. 43. (233 1—2)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady znawcy technicznego do budowy dróg, rozpisuje wydział powiatowy złoczowski niniejszy konkurs.

Posada ta obsadzoną będzie tylko na czas budowy, t. j. na czas od 1-go kwietnia do 1-go października 1887 r., za miesięczną pensyą po 80 zł. w.

Kompetenci mają się wykazać teoretycznem i praktycznem technicznem uzdolnieniem, i dotychczasowem zatrudnieniem.

Podania należy wnosić do wydziału powiatowego do ostatniego stycznia b r.

Wydział powiatowy.

Złoczów, dnia 5 stycznia 1887.

L. 63. (24? 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem rozdania w roku bieżącym trzech posagów po 150 złr. w. a. z fundacyi posagowej gminy miasta Lwowa imienia „Arcyksiężniczki Gizeli" rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 28go lutego 1887.

Ubiegać się mogą o to wsparcie dziewczęta ślubnego urodzenia i bez różnicy wyznania:

1. po obojgu rodzicach lub tylko po ojcu osierocone,
2. przynależne do gminy miasta Lwowa,
3. wieku nie mniej jak ukończonych lat 16, nie więcej nad 24,
4. ubogie,
5. dobrego zachowania się, i
6. które ukończyły przynajmniej trzecią klasę w publicznej szkole ludowej, lub zdały w szkole publicznej egzamin prywatny z tejże klasy.

Dotyczące podania opatrzone w metryki urodzenia, parafialne poświadczenia śmierci rodziców, i świadectwa szkolne, wniesione być mają w powyższym terminie do rady miejskiej.

Ubóstwo i dobae zachowanie się jakoteż stosunki uzasadniające przynależność do gminy miasta Lwowa mogą być na podaniach poświadczone przez dotyczące urzędy duchowne i cywilne.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 4 stycznia 1887.

L. 2236 (145 3—3)

Ogłoszenie.

W zastosowaniu się do §. 30 ust. o repr. pow. Wydział powiatowy, podaje do publicznej wiadomości, że rachunki powiatowe za rok 1886 oraz preliminarz powiatowy dróg powiatowych i powiatowego funduszu dróg gminnych na rok 1887, przez dni 14 w sali posiedzeń Rady powiatowej, przez opodatkowanych przeglądane być mogą.

Z Wydziału Rady powiatowej

Mielec, dnia 31 grudnia 1886.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru w Krak